

8144

5

III. 4. No 9.

Annotationes in Horatium
et Horatium Nataly K. li-
daryi filius. p. 122. p. 123.
Cracovius 1014.

8144

4
2 Adnotatiunculae in Homeri Iliades
2 Phaeodiam L. A. B.

2 Nec non in Horatii Odae, Satyras
et Epistolas.

—

—

Adnotationes in Homeri Iliados

μῆνιν, Apollonius explicat furor, μῆνις, quia irati esse furunt. Aristarchus autem interpretatur κῶτος ira μολυβδοειής, ἀποδὲ μῆνιν, id est ἐξωσῶν, ergo ira permanens.
οὐ μὲν γὰρ δῖον vel οὐδὲ γὰρ, secundum Apollonium funestam aut perniciosam.
Hes. mavult δῖον.

ἰφθίμης Explicat Apollonius ἰφθιμοφύχης, fortis animi. Sic etiam Hesiodus in Theog. v. 768. Tribuit hoc Epicheton Plutoni ἰφθίμης Ἄϊδω.

πρόειπε, explicatur. πρὸ δὲ φθίσσιν, ante tempus perdidit, vel ante dān fatalem misit.
Quibus aut πρὸ τῆς ἐπιεσπῆς ἐπεμπεῖν ante fatum, et Spondanus quidem illud πρὸ non otiosum esse dicit, notat enim pro τῇ δέοντος, καὶ πρὸ τῇ μωροδιδίχῃ.

ἕρως, notat Apollonius πάντες αἱ καὶ δὲ καὶ τῶν καί τῶν ἕρως ἐκείνου.
Id, medium erat quoddam inter Deos et homines, genus, quare etiam Pindarus vocat Ἑρακλέην ἕρως δέον, quasi naturae divinae et humanae participem.

ἐλπίς explicat Apollonius ἐλκυστὰς fractiones vel laeractiones. Culon in Lexico Hom. habet ἐλπίον πῶδα, cf. Alianus lib. 12. c. 27. ubi contendit temporibus belli Trojani neglectam fuisse mortuorum sepulturam. Pauzanus hoc loco habet, ἀψύχῃ.

οἰονοίει. πάντα τὰ οὐρα, καὶ δὲ φθίσει αὖ δὲ δὲ τῇ γενίκεν τοῖς δίκον δῖον τῆς βασιλευσάντας, οἷον γὰρ πάντα μὲν τὰ πῶδα οἷον δὲ τῶν εὐόντων καὶ νύχθι τὰ μὲν δὲ τὰ.

βῆναι. (βῆναι) Culon explicat, fatum, mallem hoc loco Voluntas nam inter fatum et Jovem distinguendum.

εὐαὶ tria apud Homerum significat τὸν βῆναι τὸν δέοντων, καὶ τὸν δέον.
δῖος Apollonius explicat αὐτὸ δῖος τὸ γένος non ἢ ἐξ ἁδὸς ἢ γενέος.

ἐξ pro ἔξ explicat Apollonius hoc loco δὲ apud Homerum δὲ πάντας, πᾶσα δὲ τῆς αἰτίας ὡς τῶν εὐαλογιστῶν εὐδελος ἐστὶν et valet innotium

ergo vide Haugween de Par. Gra. cap. 5. ubi et
μαρτυρ. subauditur οὐδὲ, ~~αὐτὸς~~
λεγει. ὁ ἰεὺς ex explicat Apollonius ἀποτὶ τῶν τῶν ποικίλων τῶν
ἐκασ ποικίλων οὐδὲ νῦν ἐξαρτάται ἐν ὑπομνήματι.
ἀποτὶ δ. explicatur ἐν τῶν ἐκτὸς ποικίλων.
Σεμνότης. Corona Apollinis quas ἑσβύς in Manibus ferebat sunt laudat
ἑσβύον γὰρ το Σεμνὸς dicit Eustathius quia πρωτοκλῆς ἐστὶ βυψόδοον
ὁ κεκοσμημένος. prope est omnis baculus quo iustitiam maxime vero gestamen
regum, maiestatis regis symbolum. h. l. ἑσβύς ἑσβύον gerebat, quia
aoli aurum conservatur, notat Eustathius.
Κορυφαίος. a κορυφή vulgo orao. h. l. ordino, unde etiam mundus
dicitur Κορυφαίος ab ordine quo regitur, rex qui omnia moderantur et
ordine disponunt Κορυφαίοις dicuntur, imo apud Arab. lib. 10. et lib. 2.
Politiarum Aristotelis legitur: Cretenarium magistratus dictus fuisse Κορυφαίος

Adnotationes in Homeri Iliados Chapsodiam α.

v. 17. ἑὺκνυμδης, tota Homeri πανόπαια, ex constat partibus, nimirum Κνυμδον, οcreα, θυγυκος. θοραα, αβριδος, ευτο. ζιφγς, ενεε, κωνυς, γαλεα. καυ δγγαδων. hēta genivā ἑδσῖαδαι, subint, δειν, ut etiam ante verbum δειχδαι.

ἐπείχομεν, ἐπείχουα, percutio. metaph. iunctum cum ἑδσῖαδαι tela perficere. Quasi notat Chryseiden tela pertexentem non ut xamulam pueri exceptam sed ut anullam. Nam xamule βισποαυ καυ ὀδωφωαυ erant, at principes femine ὑφαινεαυ καυ ἐπείχομεναυ erant id est telam texebant. uti et Helena, Penelope, Calypso, etc.

βρινδους ἐμβηλτον græcæ apollonis. κατὰ τὸν ἀγιστὰρον ἀπὸ πολλαυ ὄφελου, βρινδς καδγρινδς ὃ δὲ ἀπὸν ἀπὸ τῶν μῶν ὅτι βρινδσοι καδγρινδοι. Scholiastes Homeri hoc loco notat legi βρινδοι (nam ὅτι καγρινδς τῶν μῶν βρινδς καδγρινδς) καυ ἐν γινω βρινδς εἰσῆγ, ὅτι τὸν μῶν ποτε ὑμναιωμεναυ τὸν κατὰ τὸν ἀπτελόνον ἀπὸλλων καυ δυνωτος δρεφδωραυ τῶν μῶν. ἀλλ' ἀγιστὰρος ἀπτερες γινωταυ ἀπὸ καμπεπτες τὰς τὸν δρον ἐπιδγτω καυ κωμυαυ ὅμο τῶ ποιγτῶ.

μυγία μυγιον est remus vel cœca, apollonius autem intelligit ossa e cruribus extracta et in variis oblatæ, et meminit in similibus loci et Theiodi Theozonia versa 335. ubi Jupiter ab Apolline decedens, ossa bovis sibi eligit, et ea illo tempore, ut addit, homines diis adolant ossa.

ἐκ τῶ δ' ἀδατασθιν ἐπὶ χάλου φῶδ' ἀνδρῶν
καί τῶ δ' ἐν δειν καυ δυνωτων ἐπὶ βῶρον

χωμενος. apollonio due, duplicem habet significationem, est quidem id quod χοδομενος iratus, uti hoc loco, vel idem quod ἀνωμενος καυ βυγχομενος κατὰ τὸν φυχην, afflictus et confusus animo ut St. Rhaps. XIV. v. 106.

κῆρ. gen. neutius cum circumflexo, propter pro κρεα, et est animus, generis femininis, et cum acuto, est parca, quæ et proga.

ἀμφὶς ἐφ' ἑαυτὴν αἰτία κausam ex operibus et ex penis, quales sunt
necesse pheretur.

οἷσι Apollonius explicat, idem quod ὕδα (sagitta) Herodotus explicat
ἐλαφρος, ὕψος, φορτος, et in Herodotus libro v. 130. appellat οἷσι
ῥιγυδοί, sagittae horrendae.

ὠκτοῖς similis Apollonius videtur, vel ob densum et caliginosum aërem
seriente peste, vel horrendo et terribili vultu qualem noctis esse
serunt, quare etiam ab Homero nox perire dicitur δειδὼς

ὄφθαλμοις. Non pro operibus malis, sed ut ait Aristoteles ὅπως ἔργα
ὑμῶν ἀγροὶ ποικίλα, ἀλλὰ οὐ σπυλάκια, quare adfert etiam
Il. Rhap. X. v. 84. ubi Scholiastes habet, ἔργων ὑμῶν οὐδὲ
σπυλάκια, verbatim alii mulos et canes, quod ab odoratus subtilitatem
mini hi a peste infecti fuissent, ἀγρος h. l. natus celer, et probatur
ex Odys. Rhap. II. v. 11.

ἀπὸ τῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἔργον

ἐξ ἑπὶ τῶν Apollonius explicat ἔχων πικρίαν, illud quod amaritudinem
habet, ποικιλαῖν γὰρ τὸ ἔχων πικρίαν, ἀπὸ τῶν ποικύς, ex picea
lulidne, de qua videtur Theophrastus Hist. Plantarum lib. 9. cap. XV. Culoni
explicat, quod picea ressecta nunquam fructificet, et sic etiam monte ab-
sumpti nunquam reviviscant, h. l. videndum ex iis.

ῥυδα Eusebii interpretatur τὸ βέλος, proprie autem οὐ τὸ βέλος
ἀπὸ τῶν ῥυδων. Ex nomine ῥυδων verum Alpha in γ, et ῥυδων est omne
lignum sic, etiam Herodotus in Thargonia v. 108.

ῥυδὸν τε ῥυδὸν τε καὶ ἀνὰ δόρυ καὶ ἀνὰ δόρυ
ῥυδα διὸς μετὰ δόρυ

ῥα h. l. videtur. v. 60.

παλαμπάχιδος Spondanus explicat παλαμπάχιδος metaphorice dictum a
telo, quod duo cuiusdam corpori impingens repellitur, et hoc loco quidem pro
re infecta reversi.

concurrentem non adseruam. Tertia significatio est accedere, uti
Rhaphs. l. 31.

ox. pro oxē. et hoc pro foxws. exalenter. cf. Th. Rhaphs III. v. 110.
Odys. Rhaphs. IV. v. 629. Heiudi dies v. 9. Rhodani Olympiaca l.
v. 11.

βουδρο. h. l. βουτροδρυσ. idem quod παίειν. et verum hoc quod
repperit Heiichias, cum interpretatur, βουδρονοσβοι, vel βουτρο-
νοισβοι.

ἦ μιν. in iurando quando quem ad ius iurandum adigimus
uti h. l. notat certissime

ἦ γὰρ. h. l. uti ubiq. quando ratiō est datus notat nam
profecto.

εἴττε γὰρ τε γέκαζ. εἴτε enim fortasse quidem etiam,
χόρος. Apollonius explicat: vel πορυχοίτοι παύος, et idem quidem
quod πυρί, vel οὐροχοίτοι. h. l. ultima adest notio.

αντὶμας. Apollonius explicat το. εἰς τὴν ἐργασίαν

καταπερ. γ. Apollonius explicat metaph. a cibis qui in nobis conuo-
quuntur, quemadmodum enim alimenta intra nos continentur,
in etiam. ira, et quidem χόρος in nobis retenta sit κόρος. (iracundia
vel diu in mente reposita) in metaph. Pindarus dixit in prima
Olympiaca, ἀλλὰ καταπερ. γ. πέρει οὐβος, ἔκ εἰς ἑνὸς, ubi
de Tantalō loquitur. (v. 83.)

διδόχοι. Apollonius explicat το. εἰς δὲ ποδὸς ποδὸς ποδὸς, quod a deo
mediatur, et Culon habet divina predictio.

δὲ κόρη. secundum Apollonium idem quod χόρος (videlicet) vel
ἀδρυχοίτοι, (defixis oculis insipientis) Scholiastes Homeri habet etiam
χόρος vel χόρος, Wilkison praefert χόρος. Nam videre
apud Poetas quod est vivere, uti etiam βίβειν, apud Sophoclem
in Aegyo hoc senem invenitur.

ααα Kay ws h.l. verbit Apollonius ws, verumtamen; et ita
quidem ut ita seneus: verumtamen etiam in volo reddere.
ο ααα ααα, h. l. articulus pro conjunct. οτι

Ποδαγκυς Explicat Apollonius τοις ποδιν εσσεγκεσμενος qui
pedibus auxiliatur, Coulon aut pedibus valens idem quod pod'wks
pedibus eler. Erat quodam gloria pedum curam valere, nam pro-
mium dabatur cursoribus in ~~ποδαγκυς~~ ποδαγκυς cf. Pindari Olynth.
ode XIII. ubi invenitur ποδαγκυς αμρεα.

εδε οτι πω, h. l. οτι non superfluum, imo vim verbi idper au-
get et notat omnino vel proius, εδε πω autem h. l. notant
neg, hactenus. πω enim per se et negativo junctum verbum
nandum, significans spatium a tempore praeterito infinito ad praesens
sens' cf. Pl. Chap. II. v. 151.

πρε h. l. quamvis vel licet uti praecipue apud Paelas frequentissime
um participio junctum, cum autem πρε haec significatione sensum
habeat interminatum, et idem notet quod delinorum cumqz κατε
lous iste his explicare potest: ne quantumcumqz, virtute
provalens mente tamen eis fraudulentis cf. v. 275. et Chap. V. 4382.

Προσδωδεις. Apollonius explicat h. l. idem quod προσδωδεις, et
quidem sensu superare vel decipere, metaphoraumpta ex currentibus,
in cursu enim qui currentem praebet is cum vincit.

Ευτος explicat Heinschius ετοι εφ' ηαδεις Kay κατ'ακρως, frustra vel
invanum et ετοι εφ' ομεις vel οβαντος, sic vel similiter

ααα h. l. ob miram linguam πρεδ ααα (αααλογαμ, nonnulla sunt
subaudienda et quidem sequentia: reddam tunc premium meum,
(Chryseiden) ααα, sed, id est condicione, de

ιωv miram h. l. habet significationem nam celebritatem actionis
vel non animi promptitudinem designat et ita quidem ut omnem
moram excludat.

ααα ετοι transitivam habet potestatem et verbitur h. l. sed potius,
ut ita seneus: sed de his potius aliis deliberabimus etc

ποδωδίκτος. Calon explicat ποδωδίκ (impulsiuus) ἀποδω et ἀίβω
(valis) hinc mars apud Lycophronem dicitur οὐχ ὕψους, αὐλκται, ob
rebas belli vicissitudines et fugam victoriam.

Κυγορίδης Kygorides explicat Apollonius naves sunt, quarum
puppis est reurva ἢ καυοὺν ὀπισθεν, Calon dicit ἐπισκελον
navis, quod nigra est et utram habet in tota cornicis quae
Kygoris vocatur.

ἀφροος Apollonius explicat, divitiae, aut ἀφροος quod redit ex
unoquoque anno CROS enim est annus, aut ἀφροος, qui valet
paupertate ex a privativo et πρὸς. Inde etiam ἀφροος divites
notat. Scholia estes Homeri habet ἀφροος Pluton, Kyrios de ἀφροος
ἀφροος γὰρ ἀφ' ἑνὸς εὐκλειῶς πρὸς ἑξῆς, πρὸς δὲ γὰρ ἀπὸ
Πολύδου. Unde non dubitatur differentia inter ἀφροος et Pluton.

ἑταγός Apollonius explicat quid sit. et Villon notat ἑταγός
plus est quam ἑτός, et regissime augetur pro conversationum
et libidinum cois, unde etiam ἑταγός est ἑτάγος πρὸς et ἑταγίσκος
affia dicuntur tripades. ut observat Meis affia ita. Erat etiam
ἑταγός, εἰσδοτός templum Athenis et Ephesi, docente Atheno
lib. XIII. uti εἰσδοτός πρὸς Αἰγυπτιῶν.

ὀδομα moveor vel cur, et notat Calon, quod vix extra
indicativum reperitur.

ὕγρυ Apollonius h. l. explicat ὕγρυ ὁ φοβερὸς, licet etiam notet
μὲν ὀδῶν (odise) Il. Rhap. VIII. v. 370. Nec minus significat contra:
hinc superbia Il. Rhap. XIII. v. 694.

ἄχος explicat Apollonius ἄχος ἀφρονος ἐξ ἑξῆς. molestia quae
vocem precludit, et derivat igitur ex ἀφρονος et ἄχος sonus, elegan-
ter et vere vox haec h. l. posita invenitur, cum certe omnis in series
autem a verbis ante haec in adversariam iniectionem iam ex abrupto
ad sententiam transire solet, cum vox ei sit conclusa.

ῥαβδίοις Calon notat hiscentum vel animo cum pectus, quia hiscentum
sunt pectus in illis qui callidioribus sunt temperamenti et majoris
robore, quare etiam metaphorice ut prudentes et consulti.

Alii malunt hirsutes esse illos nominari, quorum voluit esse
obscures cogitationes, quales isati. Euthalius notat: dicuntur
pectora adhaere quae promunt ex se concilia hirsuta et virilia.
Ista Patrolii uis adhaer, non quod pilorum illi ut fuerit,
sed quod dicam pubescentes buccas syde adhaere, (hirsuta
esse prudentem corpora)

μερμερῶν μερμερῶν explicat Apollonius salubriter cogitare
in dicitur quod huius et illius dividatur animus salubriter cogitan-
tis, unde et quidam recentiores poeta ueras vocaverunt μερμερῶν
ut etiam Herichius μερμερῶν φρονίδες, βῆδαι, μερμερῶν.
Non est autem notat Villosion hanc. uens hoc vocabulum
nam exat in Theogonia v. 505. Ἀγροβόρῳ τε Κέκρω
ἐμπερῶν τε μερμερῶν, (allusionem melorum et roborem
aurarum) hinc in eadem Theogonia formatur adiectivum v. 603.
ὣς κῆρ γέροντος φρονέων Κεῶ μερμερῶν ἔσθῃ φρονέων, qui
nuptias fugiens et sollicita opera mulierum.

ἀνδρῶν explicat Apollonius: ἀνδρῶν ἀνδρῶν τῶν τῶν, (postquam
disturbasset) ut ait senex: illos quidem subuenos disturbaret et Atiden
interficere. Alias ἀνδρῶν significat ungere facio.

ἐκείνου ἐκείνου explicat Apollonius proprie quidem: ἐκείνου
ἐκείνου, nam ~~ἐκείνου~~ ἐκείνου sunt ἐκείνου idem quod ἐκείνου, abueire
autem in ipsum notat ἐκείνου occidere uti h. l.

ἐκείνου non solum Achilli ait Euthalius sed omnibus uiris
fortibus et generis, ἐκείνου καὶ ἐκείνου κόρυς Homerus tribuit,
id est flavam et rubentem Corinam, e contra fluminis et affinis
natis nigram. Calon

Δαρδύβρι. Δαρδύβρι ab ἐπὶ περὶ a Δαρδύβρι ἐπὶ, Scholiastes
notat derivatum a Δαρδύβρι ἐπὶ, interposito μ, et mutato π
in β. vel ut ait Euthalius e voce Διδ, et ἐμπερῶν ἐμπερῶν
inmittere, quasi γ Διδ Διδ ἐμπερῶν ἐμπερῶν ἐκείνου
τυρ φρονέων. Perturbatio animi invadens propter iram deam.

impudentiam Honerus designat quod aliquem oculis re
maxime prudit.

Κραδυν εδαφοιο ironice, quia cervus est animal timidum
quare etiam εδ αφοιο εως metaph. omnis homo timidus
appellatur. Leones in pace et εως in bello, vocat Festulianus
timidos et meticulosos homines. melleum autem ut indolis integra
exponatur, adiecit et nihilominus iactantibus

ροχορδε adverbium tempus a ροχος invidia apollonius derivat,
απο τος λεχης qui cum enim aut invidianter reclinati
proutantur

συρρο βογος a συρος et βογος dicitur. apollonius explicat, ο
τα τος συρος Κονα Κεδειον. Culon habet populum vorans.
in etiam dixit dicitur qui comedunt populum meum sanguinem
buccellam panis. Theophrastus, reges invidiosos vocat Συροφους.
In Opibus v. 262.

τορυν λεδισπεν. verbatim relictionem reliquit, h. l. propositum fuit.

χαλκος. proprie est omne id est omne quod ex are fabricatum est, ex enis
et cetera arma. Terro enim nondum invento usus erat ens, ut videtur Herodotus
in Opibus v. 180. χαλκω δεσφορδο μελλας δ' ελ εβκην βιδεγος.

παλαρρυς. παλαρρυ est palma, manus, Apollonius explicat manus et in
dicuntur, quod eorum ope res agamus. Per minus dicuntur artes παλαρρυς, et
quidem artes technicae quod plerumque in exsequendis manus interviunt, unde
etiam dicitur παλαρρυβουδης, quod notat aliquid cellidum moliri. Sic apud
Theophrastum in Aenulis. Lento v. 320. εφορρεος παλαρρυβι. Apud Theophrastum
παλαρρυς sunt adminicula vel subidia, nam inquit: πανταυσι προση παλαρρυς.
In 1ma Pinda: olympica δεξ του παλαρρυς, est, ope divina. Cujus contrarium
in 1ma olympica παλαρρυς προς, inelutabile fatum.

ενογεβε explicat apollonius cum impetu sumxit, et simpliciter significat
exortus est. Thomas Jaxon in Sophoclem iam adnotavit, multas apud grecos
tragodiae scriptas, imo apud omnes populos occurrere voces, quod naturam non
relinquentem, sed latiori usurpantem sensu, et apparet pro impetu sumit.

περσων. Culon notat: dicti sunt homines περσες, quasi vocibus imperiis utentes a περσος et οψ, vel potius quia homines, περσες περσων οψ οψα ex οψ, distinctam et articulatam vocem habent, cui consentit Apollonius. Alii inter pretantur diversae linguae

γῆρας γῆρας explicatur ab Apollonio γῆρας id est deus unde divinum ex Et. Rhop. VI. v. 133.

Ποσειδών Apollonius ἐπερωγὰς Χένδρασις, exclamatione mixtionis, quam nonnulli putaverunt significare οδὴν quia Euphron dicit, εὐδὴ Ποσειδὸς ἵππαρτο, inter deos autem debebat, quod ita defenditur, et ex δ' σποσειδὸς legatur, et ποσειδὸς hebetur pro ποσειδὸν in spectantibus. Plutarchus de Audiendis Poetis habet: δευοτὸς δὲ ποσειδὸς τὸς δαίμονας καὶ οὐδὲν, et docet Etymologus nequos Euthas habuisse quendam subterranea deos. simulacra quae vocabant ποσειδὸν

Πυγῆς Πυγῆς explicatur ab Apollonio Centauri, cui inquit dicuntur Solice quod belluinae habeant naturam in montibus versantes, et Boles ὄβρα vocant animalia. Apian vero etymologiam addit ex eo quod in montibus suspiciantur aut speciem ferarum habeant, nectis explicatur ut Solice voc, Etenim Homerus solos Centauros vocat Πυγῆς, non unquam hoc vocabulum de Leone usurpavit, ita etiam Quintus Centaurum Chironem nominat Πυγῆς ὄβρα τὸν ποσειδὸν ποσειδὸν

στρυγῆς γαίης Plurimi et ipse Culon explicat Ἀπία terra cui dicta ab Απὶ rege, quae regio postea nominata fuit Πελοποννησος, sed Apollonius intelligit τὸς περσων στρυγῆς longe distantis et addit: Veritas huius explanationis probatur ex Odys. Rhop. XVI. v. 17.

ὡς δὲ πατρὸς οὐ πατὸς περσων στρυγῆς
ἐλδοτὸς δὲ στρυγῆς γαίης δεκατὴν ἐκδοτὴν

quomodo autem pater
filium suum amat,
qui decimo anno, con-
tingit veni ex terris

Et h. l. Eumaeus Telemachum exiit qui ante ex Πελοποννησος non veniebat. Quare etiam Apollonius dicit: ἔσταντ' οἱ Πελοποννησὸν intelligunt. ἐπρωγῆς Apollonius explicat auisians pro ἐπρωγῆς, idem quod κατὰ πωγῆς ἀπὸ περσων vocibus est vel per pontes auisit.

εγκλος. Apollonius notat h. h. : plures apud Homerum huius vox
habet significaciones ^{1^{mo}} επι της εδουρας, (semitas.) Il. Rhaps. IV.
v. 299. ^{11^{do}} επι της ψυχης (pro mero) Odys. Rhaps. XXV. v. 293. ^{III^{to}}
επι λιμης (rete). Odyssea Rhaps. XII. v. 169. ^{IV^{to}} επι της φραγματος
των οδωντων, pro munimento dentium Il. Rhaps. IV. v. 350. h. h.
accipitur pro mero. Phomax magister docet: egklos esse vocem propriam
Allicorum.

μεριδων. Secundum Apollonium apud Homerum merida invenitur
cumtum. ^{1^{mo}} επι μεριδων. (pro partibus) Odys. Rhaps. VIII. v. 470. ^{II^{do}}
επι της επιμαρμυνης, (pro facto cuius assignato) Il. Rhaps. VI. v. 488. ^{III^{to}}
επι της καρδης των καυ δεσποτων, pro eo quod deus ac congruum est, ubi
hoc low.

κλαυινον. notat Apollonius idem esse quod μελας, quicquid enim aut, totum
album esse non dicebatur habebatur nigrum, et licet sanguis profusus
sit ruber, tamen κλαυινον non tantum apud Homerum sed etiam
apud Theophrastum est epitheton sanguinis

ειδας Explicat Apollonius das, vides das εἰς ἑκατὶς μερὲς ὅλης
πλευρας, naves quae ex utraque parte aequaliter navigant

λυμας Λυμας explicat Apollonius τα εὐπλάγιστα της βωματος, id est
longioris vider. Τα πρὸς κεντρατα autem sunt abluiones vel expiationes,

εσδον εσδον explicat Apollonius idem esse quod δουειν (vacuum facere)
ubi hoc low. Praeterea autem etiam simpliciter notat πρὸς δουειν, ut
Il. Rhaps. 4. v. 29.

ατρυγιστοιο. Secundum Apolloniam epith. maris, alii per ατρυγιστος intelli-
gunt indefessum, nec a vento aliisq. omnibus defatigatum; alii mare
ita profundum ut perem τροφα non habeat, quoniam παρξ est finis
vini. alii, sedimentum non habens, quod omnia dictus impetu eiciat, et
illi quippe metaphoram a παρξ deductam arbitrantur. alii demum inter-
pretantur non ferens στυγην, seu καπνον, ita ut hoc modo mare
opponetur terre

σπαρον. Explicat Apollonius το πρυγις των πρυγιωντων, id est
exeritus; est autem etiam saepe idem quod σπαροντες id est castra

et addunt Exemplum ex Ill. Rhap. X. v. 606. ποδα γὰρ ἀναστρεφον
εἰς ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς (multa via sunt in castis)

Ταλθύβιον de ejus monumento et fra in caduceatorum violatores
audi Pausaniam in Laoniis: τῶ δὲ ἑλλήνι πλὴν βιον Τάλθυβι
μυρὰ ἀποφινέβι, δεικνυέβι δὲ καὶ ἀχέων αἰδίας ἐπιτῶς αἰγυγας,
Τάλθυβι καὶ οὗτοι φέμενοι μυρὰ εἶναι. Τάλθυβι δὲ τῶ
μυρὰ ἐπιτῶ φονὴ τῶν Κερυκῶν οἱ παρὰ βασιλεὺς Δαδῆις
ἐν τε καὶ ὕδαρ ἀποφινέβι ἐς τὴν ἑλλάδα ἐπεμψέβιαν, ἀλκιδέβι
μυρὰ μὲν ἐπιβυμάνειν ἐς τὸ θυροβιον, ἐν ἀλκιδέβι δὲ ἰδία τε
καὶ ἐς ἑνὸς δίκον ἀνδρὸς κατὰ κεφαλὰ μιδτιδὲ τῶ Κερυκῶν ἐξί-
χονε τε δὲ καὶ Κερυκῶν τοῖς ἐλδουβιν ἐς τὴν ἀλκιδέβι, ὁμιλῶν
δὲς ἀποφινέβι αἰδίας ὕπο ἀλκιδέβι. Euthybius censet in priore
dictum ἀποφινέβι κατὰ τὸν βον (quod voce floret,) quod cum
pulcrum erat gloria. Euthybius vero ab eugus (latus) et βανν,
quod grandibus incedat paribus et hoc alterius erat commendationis
in pulcrum.

Κερυκε. Apollonius explicat qui servilia opera obeunt, Heiulus
habet οἱ ἀγγελοι καὶ οἱ διακονες. et generaliter omnes ministri.
Apposite ad rem Schrevelius laudat Athenaeum lib. X. qui cognos
etiam Κερυκας ditos notat ex Alcides. in Odyss. Rhap. VIII.
v. 178. Alcides imperat pueris, ut vinum distribuatur, et h. l.
Κερυκα πολὺς significat ministrum. Odyss. Rhap. VIII. v. 399.
idem iubetur ut dona ferat, et v. 474. ut de tergo suis abeu-
nat fructum, quod omnia famulorum sunt ministria. Sic etiam
Ταλθύβις Ill. Rhap. IX. v. 196. agrum preparat Iovi et soli
mantendum quod autem et Talthybius et Euthybius non tantum
pueros sed etiam dolesperant ministri, ex ipso notum verum cluet
dicit enim Homerus Κερυκε καὶ διζαττοντε. Cetero Villoison
notat etiam Chaldae diu puer ex radice proclamant quod convenit
cum puer Κερυκῶν

OTyew. Explicat Agathonius Diligentes vel inductus, epith. optum
mini storum.

Myrmidones. Myrmidones Thessalie erat populi qui Achillem ad bellum
Trojanum sunt veniti, hic apud poetas dicti et teste Plinio lib. 4. cap. 7.
in universum Greci appellantur imo Philostratus in Heroclis dicit
Myrmidones ορμαδύων τάρταρ δε τάρταρος, nomen habent a Themi
mi Themiis nam Thaëus rex cum ob peritiam decessisset homines
Jovem rogavit ut formicas quas viderat homines faceret, et exauditus
eos Myrmidones ex ethimo vocavit q. Ovid. metamorph. lib. 7.

Myrmidonaz, voco nec origine nomen exaudis
corpora iudicis, mores quos ante gerabant
Nunc quoque habet, parum genus est, pateniz celorum.
Indutiq; tenax et qui quicquid reservant. 3

Scholæ les Pinarii habet: quia Arginete qui puerpudores appellaban-
tur primis temporibus adyæ et Thorys iys vixit in subterraneis caver-
nis fornicarum more habitabant, vel quia Arginete ita dediti erant
conectui, ut officina in quibus omnia promercalia essent, adyæ et Thorys
dicerentur, varinæq; omnis et transeptum dicebatur postea adyi-
velthikos.

Abbov. Apollonius explicat idem esse quod eggos (græcè) dicitur
autem et in superlativo abbov. i. e. eggov. et quidem apud
Heinrichum qui citat h. l. Schellum ydovay (quodam videlicet fabula,
ujus tamen solum nomen superest.)

Ποδῖς ποδιος, proprie est canis sed Velleby ποδις est mare spumeum, vel
mare spuma albens.

OIVOTI *epith. mais.* Apollonius explicat *μελας οινος* κατὰ τὸ γινώσκον
 (qui aliquid trahit ex vini colore) in etiam *γινώσκον* *Heiandem* in *Opeibz* veru
 620 καὶ τοῦτο γινώσκον *ἐστὶ* ^{ἐν} OIVOTI *ποντω.* Vina enim *Græcor.* callidi-
 cina sub nigrum referunt colore qui maii convenit *Cucullathius* notat
 τὸς τὸ δίκτος καὶ τὸς *κρυπτός* καὶ τὸς *αὐτοβρύας*. Antequam gula deli-
 ciosa album nigrum et odorisperum exigisset, Omnes quæq; uide nigra erant.
 nigrum mare etiam explicatus. *profundum.*

Ποσειδ. dicitur etiam Ποσειδ. Odys. Chapiv. XX. v. 61. εἰς τοῦτο ποσειδ
Id. A. Theoniti. Bill. XV. v. 14.

ἀντιποτριάδας αὐτὸς ὁ βακχάδης. ἢ ἢ ἐν ἰουδαίῳ Βακχίς v. 663.
βακχῶδες ποτριάδας εἰβιδων.

οὐρανὸν Ἀριστοτέλης de mundo explicat, ἔστι δὲ οὐρανὸν πῦρ ἀσφαιδὸν ἀναρῶν
 τὰς τῶν ἀστέρων ὁδοὺς, ἄλλος πῦρ πλεονέχον νεφέας δὲ ἀραιότερας, ἔστι
 αὐτὴν νεβὺλὰ ἣν vaporiferὰ exhalatio non ferunda aqua, aere epissior,
 nebula autem rarior.

αγορευω. proprie. quidem in conione dico, et ideo etiam impliciter dico.
 κ. Odys. Rhaps. XVII. v. 505. ὕμν' ἐγ' ὡς ἀγορεύς μετὰ δρωαυφί γούνα.
 εἰν. A Hesiodi opera v. 278. εἰ γὰρ τις κ' ἐτάδῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύει.

Πολύβ. plures erant Thebae et haec aut ipsae erant Sybar, & ἐπὶ τῶν
 αὖ οὐκ ἔστιν ἐν βοιωτίᾳ, & ἐκατονταροί ἐν αἰγυπτῷ καὶ
 αὖ ὑποτάκτοι πρὸς τὸν αὐτοκρατορά. h. l. ajuter de Thebis Alia inbe
 et Ektionis regia et patria Andromachae, quam ovidius dicitur thebaiden
 vocat, et quam Polybius libro v. αἰγυπτῶν vocatam esse.

ἑκατόχριστος Aristarchus eundem mythologiam intelligit centum manus
habentem non ob multitudinem, sed ob magnitudinem manuum, quia qui
habet centum ulnas, χρίστος enim et πύχτος communis est eadem signifi-
catione promissive utitur penter cf. Odys. Rhex. XVII. v. 38. ἐπὶ δὲ πᾶσι
τοῖσι βασιλεῦσι πύχτες δακτυλάδες, ubi πύχτες ibi quod χρίστος.

Σειάγρον, Σιάγρον Culon notat: dictus est Πριάμους & ἑκατόν ἑκατόν, uti
 Τροίης & ἑκατόν ἑκατόν, utique enim perfectum militie est symbo-
 lum; duis enim est multa mediteri, militem multa exegit, duis et
 caput militum manus. Eustathius putat per Πριάμους intelligi apud
 Homerum solem, qui plerimas habet manus quibus laborat in terris,
 sunt vero manus solis radii uti aurora rosei digiti. Anhimedes patem
 Σιάγρον apud homines, Σειάγρον δὲ vocant, quem Λέγρο mari nomen
 fuisse tradunt, cum se victum a Neptuno agere ferens in illud se pro-
 cipitem iniit. Familiare est apud Homerum ut quibundam rebus, duplex
 nomen imponat, quorum altero homines altero δὲ utantur; ita alibi δὲ
 Ἰσχυρὸν πλούσιον, quoniam homines Ἰσχυρὸν, non ἰσχυρὸν, quod in
 Homero vellet dici Chryseidoneus erat. N. quoniam deorum linguas ipse
 solus nosset.

2

11

Annotationes Criticae in Homeri
Iliadem. Libros. α.

επαγγωνας. επαγγειν via significat, cumitur aliquando pro involveri aliorum
honis, in Herodotus dixit in Opeibus v. 138. πολλακα καὶ ἐνυπαβα
ποδus, καὶ καὶ ἀνδρος επαγγει. // ὅς τις ἀνὰ δαίνας καὶ ἀνὰ δαίνας
μυχαὶ ἀδει. cf. Pindari IIIa Pythicarum. Antistrophe 2da. Aliquando
similiter pro frui vel fructum percipere. Pindari S. Nemorum Antistrophe
IIIa. ubi επαγγειν scholiastes recte explicat ἐκαστῶν. cf. Odys.
Libros. 23. v. 340.

αἶβα Secundum Apollonium εἰσακτρία significat. Imo fatum, et lumen
idem est quod πρῶτο πρῶτος. Odys. Libros. VIII. v. 311. αἶβα γὰρ ἔν
ἀποδράδus, ἐπὶ πῶδus ἀφικαδῶρ. Sic etiam Iliados Libros. 22. v. 61.
Secundo dicitur αἶβα idem quod par. Il. Libros. 18. v. 327. Nam
et fatum omne ei divicium est, cui destinatus, et μοῖρα, idem est quod
αἶβα. Tertio significat omne quod deest ac convenit. Il. Libros. 17. v. 716.
hoc verum etiam dicitur μοῖρα, ducit cf. Il. Libros. 1. v. 286.

τετρακτερον Apollonius explicat ὅ τετρακτερον ἐστὶ τὸ κεῖνον aut
ὅ τετρακτερον, qui fulminis aut ignis oblectatur, aut alio terret et proderit.
Sic etiam scholiastes Homeri ad hunc locum explicat τετρακτερον κεῖνον
τοῖς ὃ τετρακτερον κεῖνον. Simili modo ad Iliados Libros. VIII. v. 2.
ὅ τετρακτερον τοῖς κεῖνον γ ὅ τετρακτερον τοῖς κεῖνον. Item
afferunt Etymologos magnus et Moschopolis.

εὐρυπύλον. Apollonius notat, quando Olympum vocat valde nivum, in tellu-
rit foveas, inferiores partes huius montis, et summam omnia comprehendens
Deus per εὐρυπύλον partem pro toto accepit, nam nihil tale affirmat
aut separationem discernendo elabit, de celestibus huius par montis
partibus, cf. Il. Libros. VI. v. 42. Culon notat εὐρυπύλον, quia exalati montes
obsequentes nives non autem Olympus qui adeo sublimis ut ipsas nubes
penetret. Sic etiam Didymus notat εὐρυπύλον τὸ ὀλυμπόν ὡς ὑπερπύλον
καὶ ὑπερπύλον οὐδὲ νιφάδα, ὅτι καὶ οὐρανός. (Olympi summa cacumina neque
nive neque imbre perpluuntur) unde h. l. intelligendum de parte montis quae
nubibus subjacet, et ne sit contradictio contra locum iam ex Libros. VI. positum.

εὐκλειος pro ἀμύμονος ἀνδροπύγος ἀμύμονος ut notat Culon iuxta
Albiopas vocat non omnes autem, nam quidam eorum nullas esse Deos

enimvero, idcirco, vellem videntem ut hertam execrati sunt, sed
illos qui divini auctores esse se perhibebant φάσι, παρ
αὐτοῖς πρῶτος καταδελχάμενος Δεῖς τινὰν, inquit, διόδοτος viculus.
Alii legunt μεμνονας et dicunt quendam Aethiopes in appellari a
Memnone et ita, quendam sponteus.

Χαλκοπόδης Apollonius explicat το ἰχθυος καὶ βεβηκός piscium et
robustum. Theophrastus habet το ἰχθυος βεβηκός. et Philonem ad
hanc vocem habet χαλκοπόδης ἵπποι λεγόμενοι ἔμμενοι ὅτι σέβου
πόδης, ἀλλὰ καὶ γχοπόδης. λέγει δὲ περὶ ἔμμενος. Th. Rhod. XI. v. 132.
ἐρρεκόμενος πόδης ἵππων καὶ ὑφ' ἡνίκαι ἵππος. Th. Rhod. XXIII. v. 27.
ὡν ἵππος ὁ γχος ὑπὲρ τῶν ποδῶν. ὅτι δὲ ὑψιτικός ὁ χαλκός ἐξ ἧ
καὶ ὅτι ἵπποι χαλκοπόδης, οἱ γχοπόδης, ὅμοιοι μὲν καὶ το αἰνότητα
ἀεφ' ὧν χαλκόν ὁ ἐστὶν ἐμφωνόν καὶ χαλκοφώνος κοινῶν, παρ' ὧν
τὸν γχόν χαλκόν

Ἐλῶνοιο Calon explicat quasi dicas bene conposita mulier. Sicut enim
vix ut notat Eustathius οὐδ' ἔστιν ἡμῶν; ita mulier contra contra Amaveus
lus ὅπλον το ἔλῶνος ἐλῶνον προσδιδάσκον velut arma puelarum
donum oblatit.

1514. Etymologus habet: 1505 το μέγιστον ἔλῶνον ἢ καταδελχόμενος
λεγομένη ὑπὸ τῶν νοτιῶν ἡμῶν δὲ τῶν νεῶς ἢ ὁδὸν ὁ ἐστὶ
το λεγόμενον. Unde etiam conpositus το λεγόμενος νεῶς ἡμῶν velis inestantia
navis, et apud Homerum 1514 πτερεῖν est vella explicare, 1512
σελεῖν vel καταδελχῖν vel ὑφεῖν est contrahere velas.

ὑδοόκη Apollonius explicat septem per mediam navem in
quod inclinetur malus navis. Calon explicat praeamen cui
malus inclinatus, sed falsus.

Sicilian. habet Tuling Polux cap. s. ovor dazur.

ovioxodas Apollonius notat. Apon interpretatur ἡ μάζα Boetia locum ubi
ponuntur liba id est masas, et masa vulgo est cibus ex farina. Heichius
explicat, farinam subactam aqua et oleo, Aristophanis scholiastes et quidam
edulum ex lacte et frumento; nonnulli panem nauticum bis coctum, et in
μάζω/ροδία pergit Apollonius coniciendum ἐλάς id est melle valde. At vox
haec μάζω/ροδία ex omnibus fere lexicis exulat, sed apud Valium Poluem
lib. X. legitur μασιτομαία, et lib. VI. μασιτομαία κοσμοι μετ' αὐτοῖς ποταλίας,
ἐφ' ᾧν αἱ masas διενεμεύοντο ζυμὰν βούβινος δε γράν, hoc loco autem videtur
intelligere vasa in qua effunditur lacteum et manifeste ipsismet fuges
notat quasi tatos in libationibus effusus. Culon explicat ovioxodas plaustra
primities sacrificii, quae coniungebantur libamine.

argosus. Unclutatum retus fuit et reuigines hœc, diis cœlestibus
maiorant quod dicebatur argosus, contra diis inferis reuigas. Illis integra
copia adueniens, his castrata ad occidendum. Vide Scholiasten Apollonii

Scorpaenae muraenoides, id est dupliciter pinnata, et ait pectus de vacillatio, ut
notat Aulon, quia duplicabantur adipes, et aliam, qua involvebant pinnas
adjugebat pectus illam quod in ipsis pinnis iam erat.

Uro Deoxydas. Uro Deoxydas cruda pons Apollonius explicat: aliquid aufere
ex uno quozq; membro victimae mactatae dum adhuc cruda est, q; v. v. v.
ortos (et victimae imponere)

Quidam oivov. Foenus ita vinum vocat secundum Apollonium, sive quod
suapte natura est calidum et idcirco enim volat uvere, sive quod nigrum ut
inquit Phlegonius, sive quod vis vini sit fulgida.

Πενταδοχα metis causa pro πεντοδοχα, a voce Πολις πεντε et οδρος
vera. Apollonius explicat, quingz arctides ex uno manubrio aptos que tident
his formam exhibent. Hinc probat effero dolus Honorem fuisse Polia in quibz
Polis soli in lictina quingz veribus avarant, reliqui Graeci populi lictis.

musardor explicat Apollonius unam quampz victimam patens in parvas
fuerat dividenda nam in magna dividere dicitur sexages.

Oseriorum Oserios aut dictum verus, et explicet Cuius quos Berax, kelo
similis est autem etiam notat quodam in libro apori soluta, que
loca superflua, que sunt nostra veluti transport, bona vero utilia ne
occurrent legenda in scriptoribus hanc figura X decurata volebant, et

est ἡσυχία, latini laetitia vocabant et his duabus singulis
ἡσυχία id est bonum laetibilem designabant. Contra quae damnanda videban-
tur graeci perali litera ἡ et utique, quod dicebatur, quod dicebatur
οἰστρον, latini export solum οἰστρον retinebant. Vide notas Proli ad
Pholium

ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία
ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία

ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία
ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία

ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία
ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία

ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία
ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία

ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία
ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία

nili ex *γῆργος*. (nili) Et ab interprete latino redditur *toto*
prospiciens diem Mallum intelligere *condans* et *chian* in *Leijio*
Hippolito *de* v. 369. *res* *de* *παραγῆργος* *ode* *χρονος* *peret* *quidam*
perpetuum *le* *manet* *tempus*. *παραγῆργος* *ab* *Ἀργηῖν* *et* *Θρονί* *Μαν*
εἰρη *ut* *rotat* *Villison* *explicat* *de* *ὄδῳ* *γῆργος*. *Pro* *παρα*
γῆργος *legitur* *chian* *παραγῆργος* *in* *Oppiani* *Ἑκαταῖος* *lib.* *III.* *v.*

360. *Simili* *genere* *dicendi*, *vidimus* *apud* *in* *Ἑκατοῦ* *εὐργαν* *ὡς* *γῆργος*,
res *nimus* *παραγῆργος*, *II.* *lib.* *III.* *v.* *2.* *εὐδὸν* *παραγῆργος*, *de* *niebant* *per*
tota *noctem*, *sic* *in* *Ἑκατοῦ* *Ἀργηῖν* *v.* *521.* *ὡς* *γῆργος* *καταδύσας*,
ὡς *ὄδῳ* *ὄδῳ*, *noctem* *in* *bat* *intra* *domum*. *Et* *Nig.* *Georgior.* *lib.* *III.*
lupus *nocturnus* *abambulat*, *pro* *noctem*. *cf.* *Odys.* *lib.* *XIV.* *v.* *344.*
εὐδὸν *de* *ὄδῳ* *εὐδὸν* *εὐδὸν* *εὐδὸν*. *Sub* *occam* *autem* *Ἰθάν*
amone *ad* *arva* *pervenit*.

κορυβαῖτο. *Apollonius* *explicat* *κορυβαῖτο* *non* *omnino* *domine*, *sed*
iam *ad* *conium* *inclinare*.

γῆργος. *Apollonius* *explicat* *vel* *τῷ* *γῆ* *γῆργος*, *tempus* *matu-*
rum *gignens* *vel* *τῷ* *γῆ* *γῆργος*, *mare* *gignens*. *Ἰθάν* *Ἀργηῖν*,
II. *diem* *vocat* *παρα* *γῆργος*, *et* *cit* *Scholastes* *ὅ* *γῆργος* *τῷ* *γῆργος*
γῆργος *εὐδὸν* *εὐδὸν*

σοδοακρυδὸς *Explicat* *Apollonius* *ἡ* *σοδοακρυδὸς* *cujus* *calis* *rocam* *colorem*
repperit, *et* *ex* *parte* *pulebram* *indicat*. *ἡ* *vocatur* *aurora* *ab* *radis* *qui*
oriens *sole* *promittunt*. *Alia* *res* *composita* *hanc* *abundis* *forme*, *abundis*
autem *Epigramatis* *quod* *ex* *Anthologia* *inedita* *pro* *tulit* *et* *mandavit*
Phenikensis.

ἡγερον *Enlathus* *explicat* *ἡ* *τῷ* *ὄργον* *ἀργῶ* *παρα* *τῷ* *ἡγερον*
ὅ *καὶ* *ἀργῶ*, *τοῖς* *παραῖσι* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ἀργῶ*
ἀργῶ *ἀργῶ*, *ἡ* *τῷ* *ὄργον* *καὶ* *εἰς* *τῷ* *ἡγερον* *ἐπὶ* *ὄργον* *ἀργῶ*
δε *τῷ* *εὐδὸν* *ὡς* *δε* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ὅ* *εἰν* *ἀργῶ* *τῷ* *ἀργῶ*,
ἀργῶ *ἡ* *καὶ* *ὅ* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ἀργῶ* *ἀργῶ*
ad *vocem* *ὄργον* *lulon* *notat* *h.* *h.* *ὄργος* *est* *ventus* *secundus* *a* *puffi*
flans. *Puffis* *enim* *est* *veluti* *candamais*, *et* *ὄργος* *est* *candamais*.

πῆργον *ἀ* *πῆργον*. *Explicat* *Apollonius* *incendere*, *sed* *etiam* *flare*

vel quare ubi hoc loco, unde etiam $\tau\epsilon\tau\tau\epsilon\beta\pi\upsilon\rho\epsilon\varsigma$ vocamus
illos qui inflati sunt, quod affirmat etiam *Etymologus* magnus.

$\delta\tau\tau\epsilon\gamma\alpha$ explicat Apollonius quod $\epsilon\alpha\pi\mu\alpha$ eminet lignum et
sic dicitur quod sit firmum nec frangi possit.

$\gamma\tau\tau\epsilon\gamma\omicron\iota\omicron$ Apollonius notat $\epsilon\tau\tau\epsilon\gamma\omicron\iota\omicron$ dici aliquando quendam terram in
interitum etiam nec inula; aliquando vero abusive, significat
omnem terram. Culon explicat *Terra contingens*, et *terra in-*
placida, *Panhiaster* in *Homero* autem dicitur $\epsilon\tau\tau\epsilon\gamma\omicron\iota\omicron$ terra quod
est ultra *Phaciam* et *Cephaloniam*.

$\lambda\alpha\pi\alpha\delta\omicron\iota\varsigma$ Apollonius explicat $\phi\epsilon\pi\epsilon\rho\omicron\varsigma$ γ $\pi\alpha\gamma\alpha$ $\delta\epsilon\delta\alpha\delta\omicron\beta\iota\omicron\varsigma$
 $\alpha\mu\mu\omicron\varsigma$. arena maritima.

$\epsilon\pi\mu\epsilon\tau\alpha$ secundum Apollonium sunt pulera, idem autem est apud
Homerum $\epsilon\pi\mu\epsilon\tau\alpha$ quod $\tau\alpha$ $\epsilon\pi\mu\epsilon\tau\alpha$, in *auribus* cf. *St. Rhap.* XIV.
v. 182. et *Odys.* *Rhaps.* XVIII. 296. Denique etiam invenitur
St. Rhops. IV. v. 117. ubi $\epsilon\pi\mu\epsilon\tau\alpha$ dicitur $\mu\epsilon\delta\epsilon\iota\upsilon\omega\upsilon$ $\epsilon\pi\mu\epsilon\tau\alpha$ $\delta\omicron\delta\omicron\upsilon\alpha$
 $\omega\upsilon$, quod nonnulli reddunt gravium pulchrum dolorum. Sed *Qui-*
stulus hunc verum debendum esse, cur enim (inquit) *hic*
pulchrum dolorum, nunquam enim *id* laudat (*Homerus*) quod
dolorum in *pro* potest. *Sidonius* contra ut dicitur defendat inter-
pretatur $\tau\alpha$ $\epsilon\pi\mu\epsilon\tau\alpha$ $\pi\epsilon\omicron\varsigma$ $\delta\omicron\delta\omicron\upsilon\alpha$. Omne firmum adversus
dolos. nullum autem $\epsilon\pi\mu\epsilon\tau\alpha$ $\chi\epsilon\iota\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\iota$ qui habet $\epsilon\pi\mu\epsilon\tau\alpha$ $\tau\alpha$
 $\omega\epsilon\gamma\epsilon\delta\omicron\upsilon$ $\pi\epsilon\omicron\varsigma$ $\delta\omicron\delta\omicron\upsilon\alpha$ alibi dolores infigens

$\gamma\omega\varsigma$ non tantum est apud *Homerum* *Dea* *aurore*, sed notat etiam *lata* *die*
St. Rhops. 21. v. 156. nec minus pro *medulino* *tempore* usque ad *horam*
vertam *curritur*. *St. Rhops.* 21. v. 111. *At* *hic* *lata* *Etymologus* dicebat
 $\epsilon\omega\varsigma$ $\chi\epsilon\iota\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\iota$ $\omega\omega\varsigma$. *Jones* $\gamma\iota\omega\omega\gamma\varsigma$. *Dore* vero *late* *Eusebii* dicebant
 $\omega\omega\varsigma$.

$\epsilon\upsilon\gamma\omicron\upsilon\omega\tau\epsilon$ explicat Apollonius valde in *epiuentem* aut *magnos* *conites*
et *chejikes* *edentem*, aut *magnis* *predium* *oculis*. Sic etiam habet
Vangermanee *Lexicon* $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omicron\varsigma$ $\phi\alpha\gamma\epsilon\omega\upsilon$, γ , $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omicron\varsigma$ $\phi\alpha\gamma\epsilon\omega\upsilon$, et *Thucyd.*

Im atwierk nie o cwieciny tytu kaidiey
tub: Allegoryjne myslatay etay owe
mylhy Galia, wielobietu.

Chaldeynglowie

Oromandey. Arimanius.

Belus.

Mitra (poczdub)

Zoroaster.

Indurum L. Lorud.

Persowie

Zoroaster.

Hyptas, pers. ra Gracia Guxa r. 555.

naen Drachmanow.

Ostanes perdez medow de Greji menior
ra derxera r. 500. pierwry pisat o Majie.

Arabowie

Sabeycha sehta miata byz icene ma

Abamem, i parludiu o Chaldeynglow.

Penow. Gwiazd bagami. o nierie inne
boituo riu

malomet, wnich wmonit ty religia
r. 662.

Lockman niedy Sabami. Lockman
Erop iedno.

Tenicyanie Herodotus lib. 1.

Morus naturalis et al. (niektory
go byd mienia mogearem.) miat
piewny nauwae, omnia sunt composita
preter primas origines rerum.

Santhoniaton. (Jero koptan)

Egipcyanie Thot Paub (czy tu?)
od greku Hermes zwany.

Maurouie

Libianie wieli Sibirafia pniezta od
pudzan. pny pniezta.

Atlas.

Cettonie, Germanowie

Druidy.

Brymianie dawne

Numa Pompilius

Dawne Cettonie Narody

Abays. Kamolxis. Toxais. Anacharis.

Grecy dawniPrometeusz

Prometeusz. Hesiodus. Linus (Herodotus
lib. 2.) urynioie jego Orfeusz, Hercules,
Panina.

OrfeuszHesiodusEpimenides

Wgryzy kiedy urodził się.
miał 40 lat w janie iedies. w yotkczny
Solona

HomerusFilografia Chalcyona Greków

wgry: milkie, Deceus, Charondas. w Ate-
nach Triptolemus: Drak. a theben'cyklos
Kodamantes: minos. — Siedmciu med'noia —
(Plutarchus) za ich orców był Eraps.

Epola 1.

Greków Wtaciina filografia na 600 przed Chr.
stanęz brłoty tu cz. 1. Joncha prz
Talea 2. Jhalicha. 3. Eleatylus (Luz'low.
4. Eleatylus metafin'low. 5. Chin'elias.

Epola 2.

Od Solvateca na 400 przed Chr. do
przejmies Greków pod panowanie Ry-
mian

brłoty. 1. praudiwa Solvateca. Xenos
Jon Cebes. 2. Platona, czyli Akademia.
3. Aristotelesa czyli Lyceum. 4. Stoików
czyli Gimnazjum. 5. Epikura. i innych

rytę mniejsze świąt

Epoka 3. odc. Grecji w chr

od Przeglądu Grecji pod panowaniem dy-
mian. potwierdzenie ię opinii Greckich
z Alexandryjskim 150. p. chr. świąt

Główny: 1. Elektoryj Alexand. 2.
Gnozyj. 3. Dostron Hebrajski
4. Ogłoszenie Chreścianstwa.

Epoka 4. ta

o Przebiegu ię 8. Świąt u Arabów
i Scholarzów do roku 15. świąt.

1. Arabów. 2. Scholarzów ruso-
wicz, 6. podług Arystotelesa Tajni duj.
2. podług Arabskiego. 3. Nominalistów
(Abellando) 4. podług Arystotelesa ogro-
nalszy.

Epoka 5. ta

Przebieg ię z wielkim 16. i do
roku 17. świąt. 1. Babona.
2. Karlieriaca. 3. Leibniza i wolfa.
4. Kanta. 5. Elektoryj nowy.

Falea 2. ta

Principium omnium est agor,
unum Falea i receptus Anaximander
rowniez Miloboyh pierwy użyty.
matre recepta jest obryt, na ni rym
nie wypiera pierwy mapy.
robit kaunas: Łasow, recept

iert to co iert w Naturze iⁿ finitum
(poczetne?)

Pocin nament Anaximenes talne milet
wzrostek Parmenidesa. Za czo
wzrostek nowy iert poczetne ktore
ma wstanoi Dore.

Anaxagoras. rodem z Klazimeny.
wzrostek w milecie ^{Angli} ~~Angli~~ a w Atenach
wymyⁿⁱ gorie i wzrostek. Kuriam iego
byt Sokrates. Na Konuⁿⁱ yuⁿⁱ udat
iⁿⁱ do Langoslu. Principium ejus.

Omnia constant e mente et materia

Diogenes zwany apolloniates mara:

Wzrostek. Mater mundus constant. ex aere
aⁿⁱ divina partes tributo sunt.

Anchelaus Atemy ures Anaxorisa
pro nim wzrostek iⁿⁱ Sokrates i Euripides.

Duo sunt omnium principia rerum.
unum alterum alterum corpore
meditum, alterum avaraxum (baga)
et.

Has tantum bona aequa sunt
pro homines aequa esse conceasto

Pythas in insula Samos natus.
frater illius, Choniur natione priore
Dichter.

Empedocles. Natura z mierzanie wiedno wzrostekiego.

- 1. Ocellus. Lucanensis scripsit de Universis.
- 2. Anhytas. Horatius lib. 1. 28. Od.

Konfucyus pisat Kung IV.

Sólwa Słotyka w Olei ratorona.
Dielita už na 2. Słotyich wpyz.

1. Scilicet Xenophanes Kelophos orig. ut vult
 ius in Syopli epianiem uer. orig. inijit
 de Natura libris, in quibus ab omnibus
 tunc viventibus discedet philozoph.

Łączy nas tuż, gdzie nie pewnego
wiedzieć nie można P. Szeptycki

2. Parmenides & Elei de singulis rebus
notuerunt.

9. Meliseus et Zeno Eleaticus. (in my byt
Zeno Stoicus)
Meliseus wyrażał logikistyle, prawica
pro et contra. Wyśledzić jest iednym
Jertem (Poz) wlotym ^{rednego} ~~nie~~ mika ~~ani~~
~~niesego~~ nie may.
Kon

Eps. III.

Schola alexandryjska wchodzi w skład

1. Gnostyków.

2. Pitagoryzów platońskich.

3. Doktryny żydowskiej.

4. Cywilizacji Chnezan diego

1. Gnostycy

Ze stworzonych nauk. Została: Hermes

Trismegista. (Eklektycy) Okręśli

kurzych filozofów rannych, danię ujęła

ra: (Orfeusz) za ujęła. Matura przekształciła

Conoide. - Schola alexandryjska nieg
iz zadrata, walęty tylko o pierwowierstwu.

Wierzący w Gnostycyzm w alexandryjskiej
Schole. Plotin. Ammonius Arias.

Plotinus kutygnął daleko nauki.

Primi diadymy stawa. Porfiriusz (prestadawa

Chnezan) Janakichus. Chnezan, Alexander

Aphrosius.

Janakichus był diwinatorem i młodzi

Chnezan miał inwet ritoży Gnostycy
wspali

Alex. Aphrosius był ujęł imaginaię ujęł

II. Pitagoryzów platońskich.

o porządku i porządku schol, o Porządku porządku
principia od ciemności i ciemności. Od Porządku

principium unitatis, id Platonem Ideas
innatas. id Eleaticum potestatem uisum
iż do dacz metafizycznej. id Atychologiczne
Notion o materji gatunkowej. id Zydowskie
kardieje prelatowienia bezpośrednie i pośrednie,
wiarę w obraczenia, w powrotka; w uida.
Była to nienarowana pierzy: metafizyka
i była także wolności pierzy a subtelności
drużej powiadano.

3 główne cechy ich nauka ma.

(Greensz lib II. cap. 14.)

Urodziło się w nich było badanie

Państwa abrymowa iż 4 rzezi po
Chryście

III. Doktrynie Zydowskiej

a nich 3 Sehty.

- I. Targumim
- II. Targumim.
- III. Eserimim.

I. Targumim przez pismo mędroroznych
Layne stonowanie przysięgali, (Sztetg
Gnortzlin)

II. Allegoryzmiczne stonowanie pisma mędroroznych
rozróżniali, imarugh witalne
nie i niecierelności nie przysięgali.

III. Byli nakładali naryżki berarnie-
nych i kominów, niecierelali

18

worobno i; samey kontemplacyi
jelnosali, ci naybawidz nalliz Alexan-
drylsk, wruciwali. Skad rucenne sto-
mawenie nauti myzrenas. Jey repnie,
litwa jurney Talmud wywarmit.

IV Chreścianie

moralnosc iey praimta Jerus Chr. nawat,
bez re iey zgromadzenie sama bylo
colluvio hominum byta skad wine szly,
najpiziej iednatk Pythagoras Platonica
methodus unich pythagoras, Clemens
Alexandrius Monachus lib III. meris
z aicy odnawali co nie byto z Ewangelii zgodne.

Origenes.

La Epoka swiata do 7 wieku po Chr.

Epoka II. w 8^{ym} wieku po Chr.

w Alizgranie Alkurin

od wieku 9. do 16. Sloty II.

1. Slota Arabika. — Aweffes, awicena.

2. Slota Scholastykow. tu Scholafia
z Teologia

wygly Systematyka.

bylo Aristoteles.

Eugenius Papies naharat Sloty zatory
Nominali ci

Realici

Chadencie zaltawicz

Teodoryusz naharat wygi filozofii.

Occam. — Occamistae.

Artes liberales. Doctoratus, wlllyrie:
w Oxfordie.

Laur. Valla et Campanella contra Aristote-
leum.

sed infestissimus illi erat Petrus Ramus.

Reverend Pater purpuratus.

Medicis.

Epoka 5.

Odhyia ta warne

Grey.

Drubarnia

Ameyha odhyta.

Modexa Gwiltne

wyżllie dawne Schty nowa puritate

Religjine glorie litonie.

Odacco de Verulamio. Kantler.

De dignitate et augmentis Scientiarum.

Novum Organum.

1. Scheta Baluon. Schuyndt

Newton.

Ida, Purodili iez siesseniane Kantli

Baluon.

1. Meteryalici, 2. Deatlicii.

pięć woy nieli naneliuka *Heume, duude*
Barclay. (Bailly)

2 *Skruta Lohar. (de intellectu humana)*
Condillac ięp roznemysł

3 *Skruta Gassendy. pisat oryginalna*
filozofię. pisat Historyę dogilii.

4. *Karteriura: Mallebranche. (meditationes*
Physicae)

5. *Leipnica: wolfa.*

Kant, reformował ich. Filozofię.

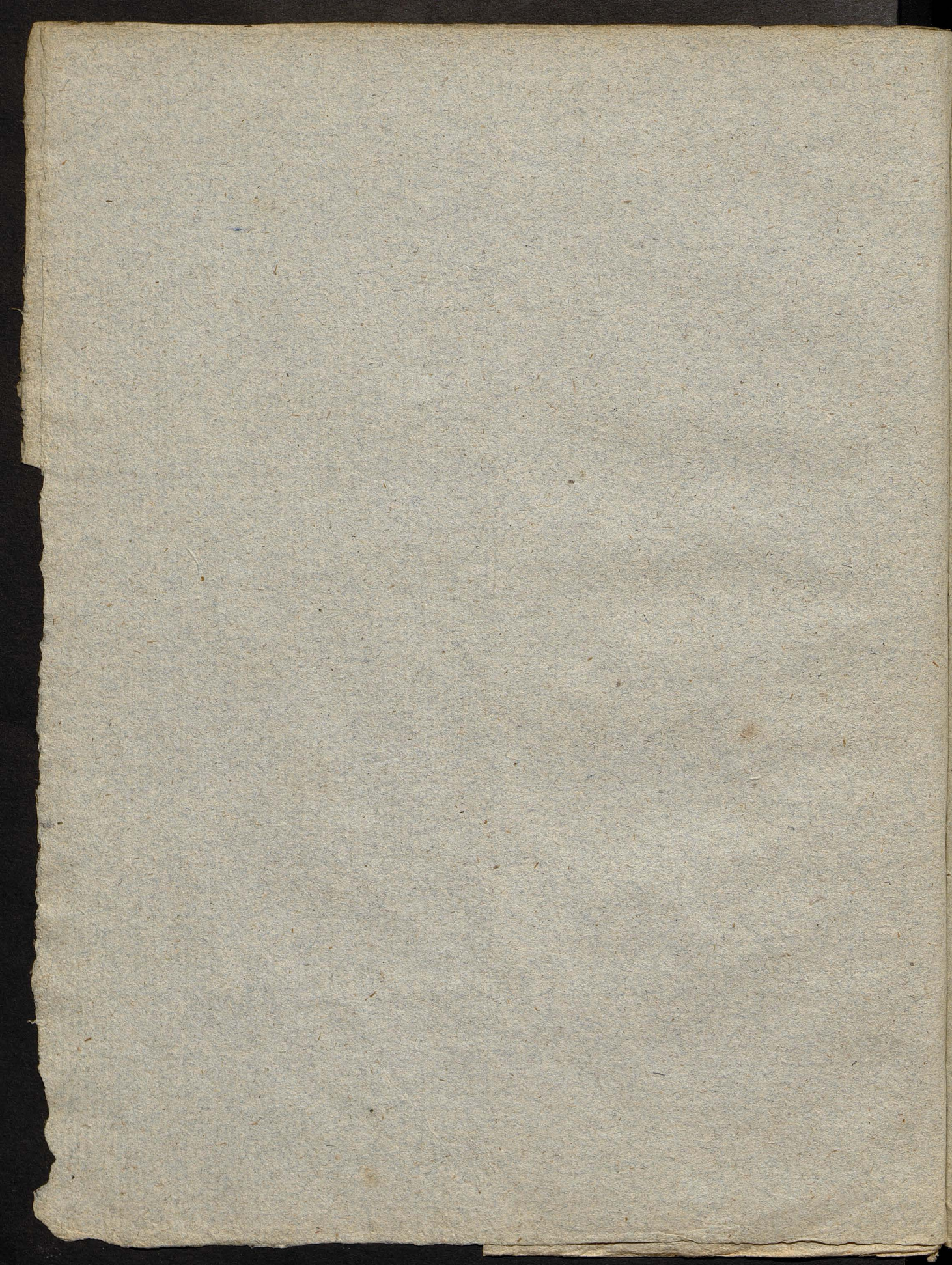
Carpe w Wiedniu

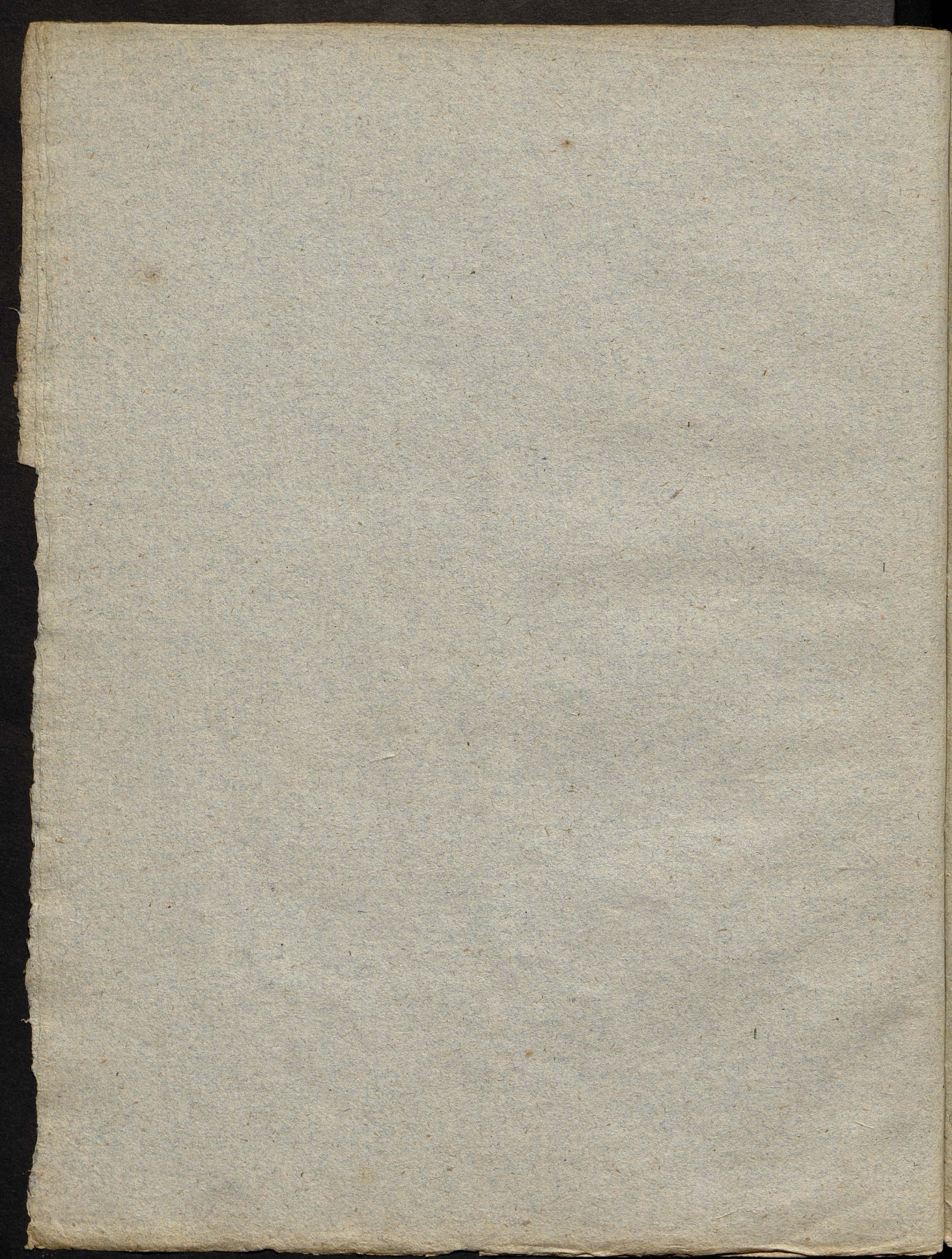
Degerandean.

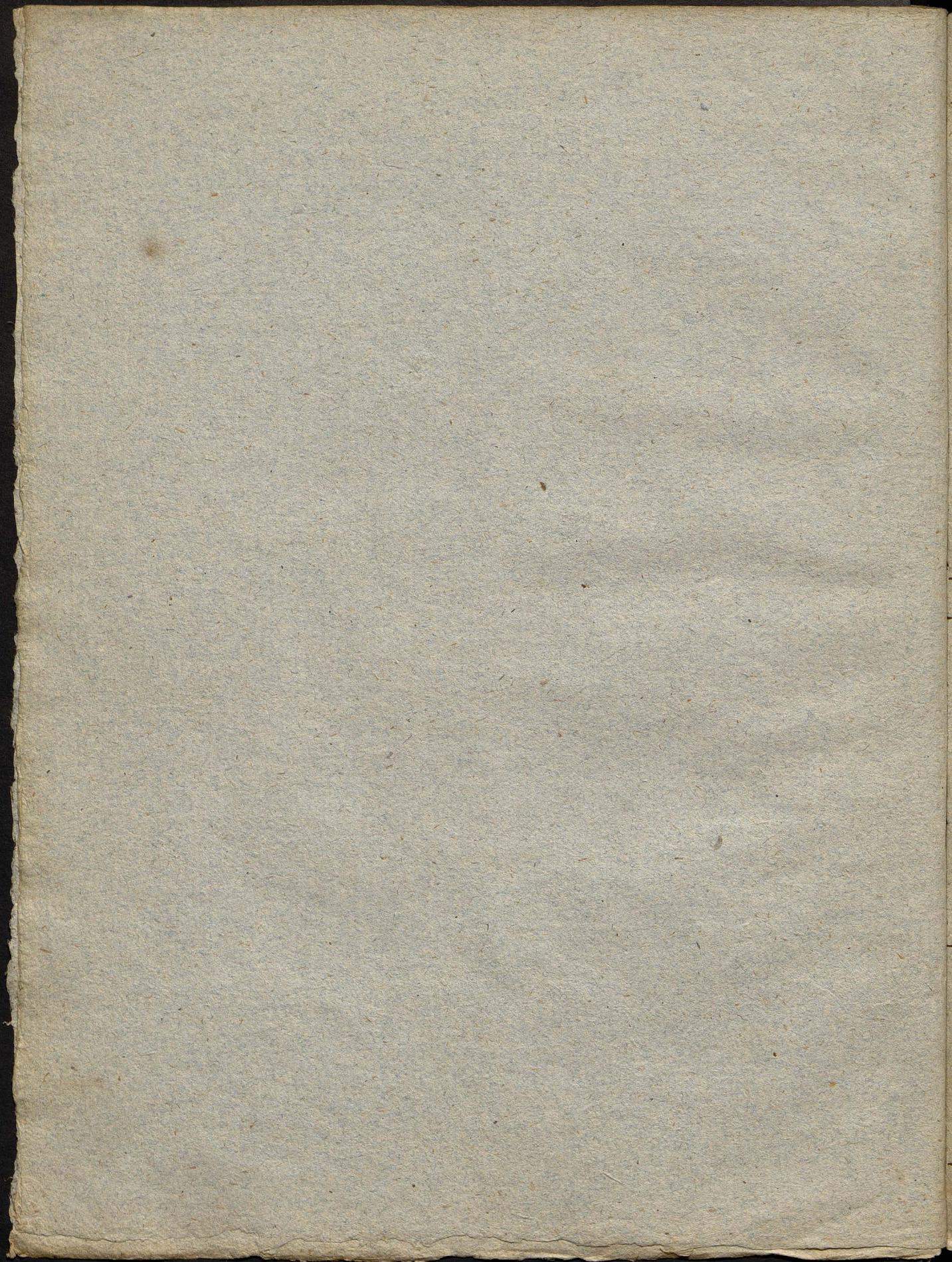
1
84
78
6

30
48
78

12
7
84

αμφικυρταδον Apollonius explicat utrinque incurvum, quia πρὸς κέλευ-
φομενον, quod idem est ac κέλευστο μενον, id est incurvatum et gibbosum.
Alii vero genus poculi intelligunt. Caton explicat poculum utrinque
ansatum, cui utrinque sunt leprosi aures anae. Didimus explicat
απο το το αμφικυρτον (undique curvum)

βυδρος Apollonius ait ο της δογας βυδρος limen domus. Scholia-
stes legit γαρβος φλιν βυδρος id est βυβριος τοπος, vel το προσδογος.
Etymologus magnus habet βυδρος ος τε των οδομετων, αμεινον δε των βυδ-
ρος λεγειν, κοινως δε βυβριον ος βυβριος των εδων της δογας, ον καλεσθαι
φλιν. Caton ex Didimo explicat a βυβριω quia pavimentum, per
quod nonnulli velum intelligunt, nam in et Pindarus vocat edum
εδαφος κτιβιος Naturae pavimentum. βυδρος autem nonnullis est quia
των δρων πυδρος id est limus, lutum, vel terra; et Didimus quidem
derivat απο βυδρος (βουδρος) γεινεται απο της υδρος βυβριον ειν
αυτω κας της ασερας κατοι βυβριος ασερας (lutum est βυδρος quod
illis dii et astra gradientur.)

βινδρες Apollonius notat sequentia: Hicemur videtur intelligere γονα-
genis, quod Lemnum incolabat cf. Odys. κλαπ. VIII. v. 294. In
etiam accepit Aristarchus aprior vero addit βινδρες sunt malefici,
qui damnum inferunt; unde etiam leo βινδρες dicitur. Quidam
vero βινδρας explicare Lemni: incolae, alii dicunt βινδρες esse
epitheton leonis, in dicti πρὸς το βινδρας id est quod damnum infer-
rat et βινδρας in plur. esse maleficos qui nocent. Caton explicat
Lemni incolae ita dicti quod primi per pomeria fabricaverint, quod
exitchia sunt, vel quod piraticam exercent.

βυλιδας Apollonius explicat αειρον, puerum quoniam νεωγος, id est
semper eos in juventute velinens. Alii intelligunt βυλιδας id est
privatum morte. Villorion notat esse derivationem ab Hebraeo
βυλιδας, quod vult letinorum appellus.

Ηφαίστος Apollonius habet quoniam αφαίστος, id est qui longi non potest
et significat Vulcanum, similiter etiam pro igne cf. κλαπ. II. v. 426.
Etymologus habet αφαίστος πρὸς το αττω το γαρ πρὸς το
αφαίστος, sed Villorion talia sunt nomen ignis.

παραδεδωκεν. παραδεδωκεν explicat Apollonius mens. et eodem Vocabulo
ulterius posita ut significat locum in quo mens reposita est cf.
Il. Rhap. XIII. v. 492. et Hesiodi Theogonia v. 608. Κεδνυ δ'
εχεν α κρωτην αζαγυα παραδεδωκεν, iudicium vero habet conjugem
convenientem menti cf. Virg. in Id. Olympica et in l. Elythia
ubi autem legitur απασα παραδεδωκεν.

Εθρaps. β.

ιπποκοσας. Explicat Apollonius equos armantes, vel in equis armati. diu-
dam intelligunt magnas galeas habentes, alii vero galeas habentes confra-
ctas et pilis equinis. Præter autem verus est potior.

υδωπος secundum Apollonium idem est quod profundus aut dulcis, aut
quem quis agre excutit. diudam intelligunt profundum απο της υδωπος,
id est ab ventre cf. Il. Rhap. VII. v. 454. Hesichius monet οι δε αρα γιν-
ωσκοντες υδωπος οππος, quasi per pleonasmum υδωπος.

οιδον bene οιδον veritatem perniciosus. Sic etiam Il. Rhap. V. v. 461.
Mars dicitur οιδος et alibi Homerus habet οιδος, eodem tamen equi,
uti etiam Hesiodus in Heraculis cento v. 192. sed Il. Rhap. XVI. 224.
ερωον τε οιδωπον, significat molli.

καγκυριωντας sumitur generaliter pro Comatas, in etiam Athenien-
sibus maxima erat cura circa circinnos, quibus veluti nemophilis cicar-
das aureas imponebant, unde dicti fuisse τεττακοσγοι, vid. Anecdota. ιππες
ubi Scholiastes ad hanc vocem habet ην τοις αδυρσις τοις παλαις τεττα-
κοσγοις αρα δε, ος την κορυν ως οκταδιδες ερωον οι αδυρσις εφογον
παιδες κα αδυρσις παλκοτες την κεφαλην

μενιφρων Explicat Apollonius dulcis, et in dicitur quod dulcem reddat ani-
mum. Hesiodus in Heraculis cento v. 428. habet μενιφρων υδωπον

δρμινας Carlon explicat pugna, quasi οπορευη παρτα οππορευη
φερο opus enim est aut in bello summa et incredibili patientia, quare
etiam Homerus καταρην δρμιναν dixit.

υγαστρον teste Apollonio Appion interpretatur: recens factum, vel bene
textum, melius autem primum, ita ut sit compositum ex υγας et
εργαστρον.

Πεδιλλος Apollonius explicat. calcei et in dicuntur quasi pedibus involuti. (Soulon notat πεδιλλον παρὰ τοῦ περιεχόμενου τοῦ ποδὸς (quod pedis circumvolvatur) unde etiam olim teste Eustathio, cum diphtongo uniebatur πεδαλλον, vel παρὰ τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ εἰσελάδας, quod terra imprimatur, et ea circumducatur. Sic etiam Hesiodus in Theogonia v. 12. vocat Junonem χρυσοῦν πεδιλλοῖς ἐμβεβαδὸν. Sed in Pindari Olympia VI. 15. ἅς ἐν τῷ πεδιλλῷ δαίμωνων ποδ' ἔχων, scilicet hoc illi comperere et merito libuit.

Ποικυλιδες secundum Apollonium multis transitis instructi καλιδες ἅς καλιδας αἱ τοὶ ἐρεβόντων καλιδες. Sic Hesiodus in Opera v. 33. καὶ ποικυλιδὰ δωγὴν εἰς οἶνον ποτῶν.

Ἰμαδοεὺς Explicat Apollonius aut plurimam arenam habentis, aut praeter quam fluit fluvius seu arenam convolvens cf. Strabo lib. VIII. ubi Epitheton est verbis ὄγλι. Alii minus Odys. Rhaps. I. v. 93. poeta dicit τρωδὸν ἱμαδοεὺς, alii teste Henrichio derivant ἀπὸ ἱμαδὸς ἱσοῦς. Nilvicius notat posset quoque simpliciter regi pro μαδοεὺς, vel ἱμαδοεὺς, ita ut generaliter intelligatur de qualibet urbe, praeter quam fluit fluvius seu arenas convolvens.

Ἰδοί Explicat Apollonius ἀπὸ τοῦ ἰδέσθαι εἶναι, quod sunt loquaces, vel ut fert fabula ex demalionis illuvio cf. Pindari Olymp. IX. αἳ δὲ οἶνος ἐμὸδαμον ἔκρυβαν ἰδίων γόνον, ἰδοί δὲ οὐ μαδον.

Ἰδιῶν Ἰδιῶν varias apud Homeros habet significationes. 1mo notat omnia quae molle et magnitudine mediocria sunt. Il. Rhap. II. v. 469. ubi μωδίων ἰδιῶν; in etiam de ovibus hoc dicitur Odys. Rhaps. I. v. 92. et Rhaps. IV. v. 320. et notat ergo minuta pecora. 2do significat densa et frequentia quo casu derivatur ab ἰδύν (affectum) quod quidem dicunt minus et agibus pulchre convenire et multo magis personibus, confata enim et densa alia aliis quasi incumbentia personantur. 3^{io} Denique est quod flebili et miserrabili modo. Odys. Rhaps. IV. v. 721. τῶν ἰδιῶν γοῶντα μεδῶντα πένεσσαντα illos flebili modo lugens alloquebatur Penelope. 4to notat continuus vel creber. Il. Rhap. IV. v. 319. ubi ἰδιόιο γοοίο, luctus continuus suspiriis. 5to et quidem Thucydides Rhaps. XVI. v. 481. καὶ ἰδιῶν, est cor indecimentis afflictum.

Ποσειδων. Explicat Apollonius ἔστι τῶν ἑστιῶν ἀρχόντων, ὅς αἱ ποσειδὸς τὰς
θαλάσας ἐχέει. cf. Virgilio Georgicor. lib. IV. ubi Poeta hoc exprimit leu-
uam demittere raris

Μαδον verket Apollonius confectum, quasi percidat, id est agmina acervat-
ta, ut Hesiodus dixit in Opibus v. 385. τῶν μὲν τοὶ κακὸν ἔχουσι καὶ ἰδὸν
δὸν ἐστὶν ἔστι δὲ Μαλιχίαν quidem confectum capere et pante.

Οὐβδα. Secundum Apollonium omen, fama ex Deo profecta, unde etiam Attici
ei dicunt οὐπορεῖν, pro vacillare, et οὐπορομενῶν est mulier quod vacillans
tur. Seneca hoc τῶν φασί, etiam aperte Odys. XXIV. v. 412. οὐβδα δ' αἶ-
γες ἔσθαι ὡς καὶ πάλιν ὡς τοὺς Πάντες; et pro voce simpliciter augetur.
augetur in Theog. v. 10. σείχων περὶ καλὰ οὐβδὰν ὕδα. Incedebant
pulchram vocem emittentes

Ὀραδος Idem est quod humiliter, et sic dicitur, ex ὄρα et ὠδῶν, in
in Hesiodis Suto v. 185. ὡς δ' Ὀραδος τε φόβος τ' ὠδουκταῖς τε δέδυσσι (sibi
et humiliter et terror, et hominum coedes audebant)

Διακτορω Explicat Apollonius parens nuntius et est epitheton Mercurii
Etymologus habet: Διακτορω dicitur ὅρασι κατὰ τὸ δεξιόν, κατὰ διαγέγρατον
τε καὶ ὑμῶν τὰς ἀγγελίας, ὃ δὲ διακτορὶ τὰς φωνὰς παρὰ δεξιῶν
ἀλλὰς πομπὰς ὅπως ἐπὶ τῶν διακτορῶν πᾶσι, quod cum ex Hymno
Callimachi in Mercurium cognovissent, addit: διακτορὸν καὶ διακτορὰ τῶν
φωνῶν

Ἀγχιφόνος Secundum Apollonium Mercurius ita vocatur, et quidem aut
idem dicitur quod ἄγος φόνος a cede pueri et innocens, aut quasi ἄγος
φόνος, cedes tollens, pacificus enim deus hic dicitur. Aut quod οὐδὲν
Argum deantate Iouis custodem; quibuscum ita nominatus videtur
quod in Argis primus apparuit.

Ἐρμίας Ἐρμίας et ἔρμης, dicitur Heracles ut notat Coulon a verbo
ἔγω, dico. et enim ὁ τῶν λόγων ἔρμος, sermonis puer. Quamobrem
velut erat ille mos ut dormienti linguas vichimarum Mercurio can-
ficarent. Sicut notat Apollonii Scholiastes. ὅδε μελλὰς καὶ ὠδῶν
καὶ τὰς ὠδῶν τῶν ἔργων ἐπιδύσει τῶν ἔργων, vel ut item addit

ὅτι μῦθος ἐστὶν ἔργον τοῦ πρὸς τοῦ βίου, quia sermo est, fulcrum
humanae vitae ὅθεν καὶ τὰ ἀποτυχῆς ἀγῶνα καὶ κέρδιον ἔργον, (unde
etiam bona fortuna et bona dicebantur Mercuria hē, aut fulva panthēum.)

Ποδάρκας multas oves possidenti, ut Apollonius explicat, per quoniam genus
notat et plurimorum pecorum atq; armentorum possessionem designat, Ποδάρκας
solum notat: οἱ ποδάρκας γὰρ τὴν κτήνιν ἐν τοῖς ποδάρκας εἶχον. De antiquis
illustissimus quippe pastor erat aut Varro, et ostendit hoc quidem
Graeca et Latina lingua, nec non velares puella, qui alios vocant ποδάρκας
ἀγῶνα, ποδάρκας, aut ποδάρκας, quinetiam ipsos pecudes, propter charis-
latem aureas pelles habuisse tradiderunt et notat didimus: το
ποδάρκας καὶ οἱ βαβάρκας ποδάρκας ποδάρκας καὶ ποδάρκας
viri

Διγαποντες. Apollonius explicat non verri, sed διγαποντες dicuntur omnes, qui
alium obsequio demerentur, et inferiores amici. οἱ ἐν τῷ δέοντι τὰς
φίλοις ὡς etiam Patroclus erga Achillem fuit. Etymologus habet οὐχ
ὁμοίους νεώτους. ἀγῶνα ἀλλὰ παρὰ τὸς διγαποντες. καὶ εἰχοντες.
Culon h. l. reddit, heros, markis cultores

Χειρίδιος Apollonius explicat h. l. ille qui conversatione dignus fuit.
φ. Th. Chap. 3. v. 161.

ἀσγύκτος. Secundum Apollonium ἀσγύκτος est ille, qui nihil perficit,
vel imperfectus, vel imperfectus φ. Th. Chap. XIV. v. 277. Notat autem etiam
adversus quod nihil cogitari potest. Odyss. Chap. 12. v. 233. ὁ κῶλυς
δὲ οὐκ ἐστὶν ἐπεὶ δρομὸν ἀσγύκτος ἀπὸ ἀντὶ. (Syllam tamen nondum comen-
taveram inmedicabile malum.)

Τέλος. Philemon ad hanc vocem habet ποδάρκας/εστ, ὑμῶν γὰρ
ἀνάδωμα. (impensa, vel sumptus,) καὶ τὰς, (ordo vel aies) καὶ ἀρχὴν. (dignitatem)
καὶ γέρον (negotios) καὶ ἐκ τῶν δρομῶν μὲν τὸ ἀνάδωμα, γίγνεται ἀσγύ.
(sumptus carum) κατὰ πᾶσαν τὰ ἀδάμα. ὡς καὶ ποδάρκας sumptuosus
τὰ ποδάρκας, ἐν τῶν δὲ καὶ ἀσγύς (fugalis, parus) καὶ ἀλεγοδάρ-
κας, ἐκ τῶν ὑμῶν ἀρχὴν ἀπὸ μὲν καὶ τέλος τὸ τέλος vel initiatio καὶ
τὸ τέλος (initian,) ἀπὸ τῶν νῦν, ἢ κατὰ ἀσγύς τέλος, perfalis

in virtute, καὶ οἱ ἐν τέλος, τῆδε αὖ ἀρχῇ, καὶ τὰς αὐτὰς ἐστὶ
κοιρανούς. ἐκ δὲ τῆς λοιπῆς τῆς τοῦ γάρμον συγκινοῦς τὰ προτε-
λαία *scilicet ante nyctias* ὡν χρεῖς μὴ μόνε παρὰ ἄλλω Διων-
δω καὶ ἡ ἐρμηνεία παρὰ Πανθάνια εἰποντι, ὅτι πρωτελαία
ἡ προτὼν γάρμον διὰ (*speculamentum*) ἰσὺς τὰ λεγόμενα διωγέατα
(*munera quae dabantur hominibus hominibus ante nyctias.*) ἐκείνου δὲ καὶ
τέλειοι οἱ χιγαρυκοὶ καὶ τελειαδυναὶ τὸ γῆρας. δὴλυν δὲ
ὅτι καὶ τὸ ἐκ τῆς πάντος πράγματος πέρας (*finis*) τέλος λεγέται
ἀπ' οὗ καὶ ἡ τελειότης προβαλὼσα τὸ ν πρὸς διαφωγὰν τῆς τελεί-
της. *Est paulo post idem pergit* εἰσὶν δὲ τὸ τέλος εἰσέτα παρὰ
τοῖς παλαιαῖς, θυμῶνα γὰρ τὸ στρατιωτικὸν δυνατὸν καὶ τὸν πρᾶ-
κτικὸν πέρας, καὶ τὴν ταῖς πόλεσι φοιτῶσαν τῶν δόδων, *proventus urbium,*
(*scilicet*) καὶ τὴν μουσικὴν καὶ οὐτω τελειοῖον ἀγῶν, οὐδὲν καὶ
ἡ τελεότης (*imperfectio* καὶ) λεγέται, καὶ τελεγεμενοὶ οἱ ταμνοὶ δὲ
διδασκόμενοι. δοῦναι δὲ τῇ τοιαύτῃ θυμῶνα καὶ τὸ δὴλυν
τὴν δοῦναι τέλος οὗ χρεῖς παρὰ βοφοκλῶν; τέλος καὶ τὸ πλῆρες
καὶ ἡ εὐστυ καὶ δὲ δίδομενος τοῖς ἀνδράσιν ἐπὶ τοῖς φροσ, *animum*
(*tributum, scilicet*) ἀπ' ἧς δυνατὸν ἡ δυνατὸν (*est enim nudo ante eam*
tributum amplexum) τελεῖ δὲ αὖ ἀρχῇ καὶ τέλος ἀνατοῖς πρὸς
διαστολὴν εἰσέτα γὰρ ἀπὸν τέλος νεκρῶν ἐστὶ, ἀλλὰ τῆς ἀνάστα-
σεως γὰρ παρὰ τελεότης ἀνάστα ἀλλὰ ἡ τῆς βίης. *addendum* *quod idem*
habet ad vocem τελεότης. τελεότης παρὰ τοῖς παλαιαῖς τὸ τέλος τῆς
ἐργῆς καὶ τελεοῦν τὸ εἰς τέλος ἀφῆν, ἡ τελεότης καὶ τὸ ἄπλος
τέλος ἀλλὰ δυνατὸν ποτε μετὰ ζωῆς ἡ βίης δὴλυν τὸν ἀνάστα,
ἡ τελεότης ἄπλος μετὰ πᾶντος πράγματος καὶ τελεοῦν τὸ πλῆρες.
ἐστὶ δὲ ἀνάστα χρεῖς πρὸς βίην οἷον τελεότης βίης καὶ τελεοῦν ζωῆς.
ἐχχέσρασι. *culon ex Scholiaste notat* ἐχχέσρασι οἱ δὲ ἐχχέσι παλαιοὶ
καὶ κινεῖν τὰ δωδεκά. *hanc et hanc concutiebant antequam ea pro-*
cerent exploratum num forte fracta forent
ὁπαστά. *culon legit* ἡ ὁπαστά. τὰ ὁπαστά *in plur. est* ἐπὶ τὸν γένος
ἰωνί, ἴμο ἡ μῆνις ἐπὶ τὸν γένος ὁπαστά *notat* ὅτι ὁπαστά φροσ.

et apud Aristophanem in Aibis alludetur in urbem Sparkam quare
ab illa herba nomen accepisset, ubi queritur: quid autem nomen
est civitati Jan Sparka? et Epops qui urbem Sparkam odire dixit,
respondet ironice, ἔκ' εἰ χαρμῶντι παρὰ καὶ σῆν' ἔχων, ubi scholiastes
notat ὅδ' εἰ τοῦ χαρμῶντι οὐρακαίῃ βλαστῶν, σὺ καὶ σῆν' ἔχων,
καὶ μὴ βλαστῶν δὲ καίῃ αὐτοῦ εὐτελέειν.

νῦντος. νῦντος a νῦν privativo et ἔτι, dico, idem est quod latinorum
infans, tamen etiam νῦντος aliquando alio veniens stultus.

Ἀγίου Apollonius explicat ager frumenti perax βροφῶρον χρωγίων. Agion
vero Etymologiam deducit ex ἀγείναι, quod ager alimentis delineat
et demulcat, effervant enim et irascendi sunt famelia, unde prover-
bium illud in 15 Idyll. Theocriti v. 148. παύσθε γέ μὲν ποδὶ
ἐνδύς, exurienti minime occurras. Melius autem ait Apollonius hoc Ἀγίου
derivaretur ab aequaliter apparente epicarum levitate

οὐρα Explicat Apollonius h. l. esse illa loca in quod nares subducuntur,
quod tracta nares in mare impellantur. Scholiastes explicat τὰ φθόδιον
οὐρα καὶ δὲ ὡς αἱ νῆες κατακονταὶ εἰς τὸν θαλάσσαν, γὰρ τὰς ἀνδράς
dicuntur tamen etiam talia loca νῆες (navalia)

Ἀγέτωρ Culon explicat indomita Ἀγέτωρ (iugum) quod virgo iugi man-
taliz ut expers

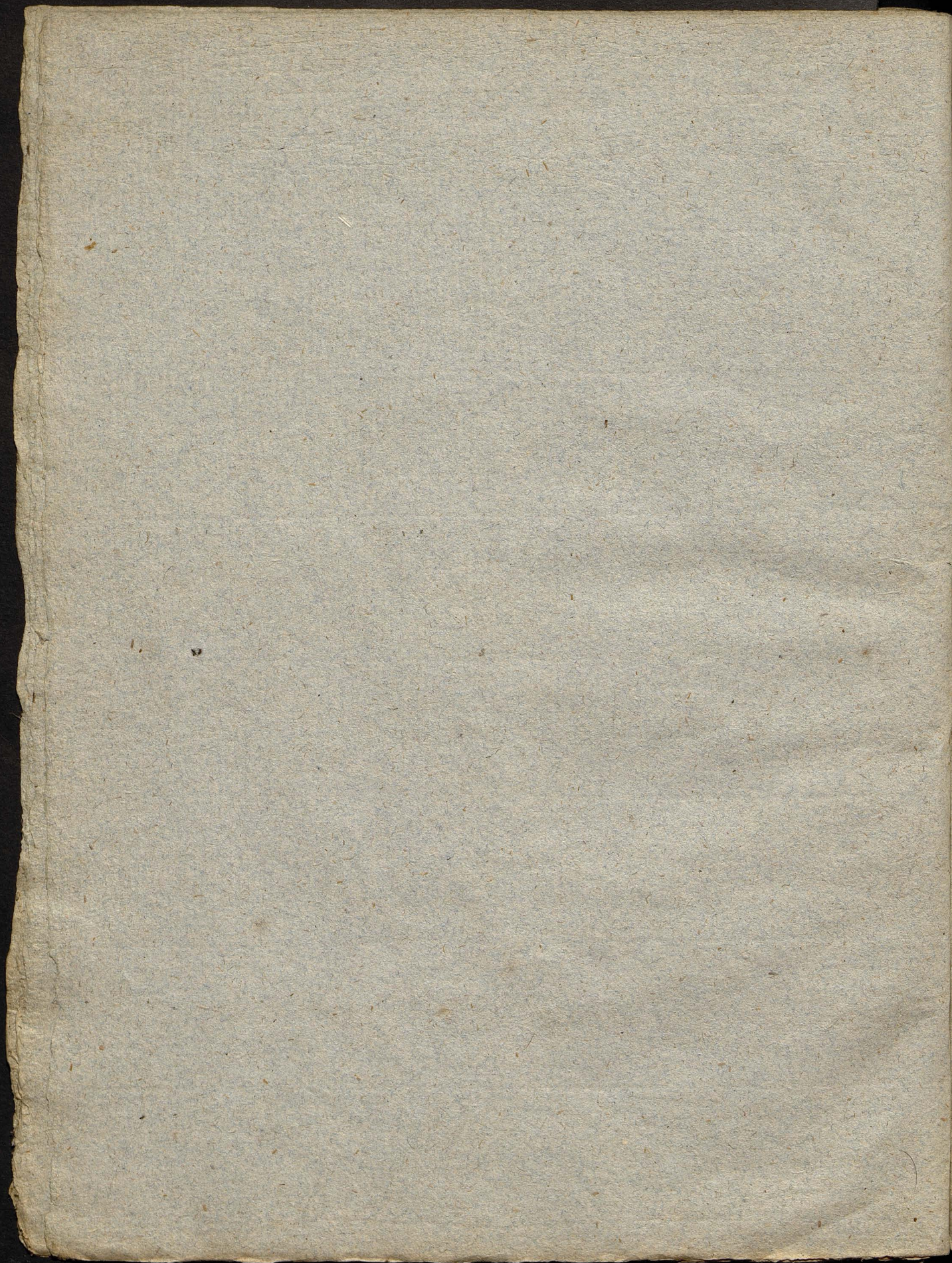
φωδῶ Secundum Apollonium φώδης dicuntur homines αὐτοὶ δὲ φώδης εἰν, τὰ
λογιστὰ περὶ δὲ αὐτῶν quod ope sermonis omnia patefaciant, quod
mente corripiant, in singulari numero φως, et cum auctore aucto, notat
alienas vir cf. Odys. Rhaps. XVI. v. 102.

ἀμφιπλοῖες Secundum Apollonium est epitheton navium quod ex utraque
parte impelluntur, flexuoso enim viro simile quod faciunt remos agitantibus.

ἀτάλαστος Secundum Apollonium ejusdem ponderis, quare ἰσχυρῶς
id est ejusdem momenti ἀτάλας enim sunt sustineo

χλαίνας explicat Apollonius vestimentum hiemale, et in dicitur ex
χλαίνας, quod est calefactio, Culon explicat pallium, quod superinduitur
tunica ad frigus evitandum. Hinc Pindarus in X. Nemeorum v. 89. et in

Olympica IX. ἀργυρίου 4. conferatur, ubi de victore dicit, qui δρομέ-
vous, χάλκεον victoriae premium auferat, et unde etiam corrigi po-
test Pausanias error, qui in Achaia cap. 27. Argentum non vero χάλκεον
certaminis premium attribuit. Tiberius (inquit) χρομίου ἀργύρου
victoris. Certe autem his in rebus longe major Pindarus fides habenda, qui
victorum premia manibus et oculis uiripaverat. Sic etiam Philemon
habet ἐν δὲ πρῶτῳ τῶν ἀχαιῶν ἀγῶνι οὐκ ἀργύρου δρομέων
δὲ δὲ ἀργύρου 251 χρύσειον, adde Julium Pollinem, qui habet de Urbe
Pellene quod lane hujus urbis ab antiquis nobilibus habitae fuissent,
ex quibus laesores fiebant quod in ludis et certaminibus Janonis vic-
toribus loco premii dabantur. Unde etiam proverbium illud et apud Suidam
tunica pellenica de splendida veste dicitur.

Serm. 10.

- Ep. VI.

26. Agnipada M. V. J. vaning

33. Abyratia Abyra emporium in
Provincia Asia, cujus ut et Bithynia admi-
nistrationem Aug. Senatui mandaverat.

Epist. VII

Verit. Pöet. Schlegel T. IV. 80.

Prebare dictand hujus Ep. senecum expo-
nit.

6. Designatorem in Spectav. Plant. P. P. 19.
in Funer. Sen. ben. C. 38.

10. Albanis laurus alb. hrd. lago di castel
Gandolfo.

11. mare (Surrentum) Velia l. Surrentum ubi
tepidas probet Jupiter brumas.

23. lupinus Leigbome Ep. l. 75. — in Com.

28. Cynara Od. 4. 13.
4. 1.

Ep. l. 14. 33.

29. nitidula. nitela Civ. Sect. 33. Annob. 7.

34. Hae ego u' compellor imagine Aha fabula de me
narratur.

35. altitium altites quousque gallina — absol.
gem. Flügelreißer Juv. 5. 166.

43. vacuum L. 6. Od.
l. 7. — 10. —

46. Philippus demollitio Fan. Athen. 4. 19.

De Phil. gelosa senec. Colum. 8. 16. De piscibus.

50. Arasum mihi nomen videtur.

53. quis; τίς; ποδὲν εἰς δ' αὖτις ποδὲν ποδὲν
ποδὲν ποδὲν;

56. maiores a. P. ind. b. Comit. c. Aulion. d.
spectav. e. res. depend. f. Funer. h. l. secretarius
v. 63.

58. pravius gratiusque

65. serata. Zammung. Löcherlaarung Gell. III. 14.

73. Hic ubi Hinc at.

77. manni Od. 3. 27. 6. Ep. 4. 14.

27. quo jure Cleon. quo dives Pullus et An.

63. M. eleg. Colophon. Prop. l. 9. 11. Ep. 11. 1.

101. Stobaeus Serm. 184. Brunk. l. 2.

68. Augustus pectibus dives.

63. M. eleg. Colophon. Prop. l. 9. 11. Ep. 11. 2. 101.

Stobaeus Serm. 184. Brunk. l. 2.

11. Ad mare um venio generosum et bene requiro
quod curas abigat Ely.

48. Aha et Comp.

38. Parva vagus, non qui certum praecipue tenet.

49. Vacund Vauura in hoc reg. leuos habebat
Plin. III. c. 18.

Epist. XI.

Ch. in m. Jearia. her. Sic. de. ubi Midylene.
Sa. h. suam adyfe. Sa. urbs Lydie m. Juna
ibi 7. Acid Eccl. / Sm. Jonid (Apoc. 1. 11.) patia
Homeri xi Diis placet. Col. Jonid (Oras. Ap.)
Coloph. impone (Col. aurum) Col. caliammentum
homo etolitus medicus cui contr. Scyonium Col.
suffragium. Ignotus cetera vis. h. e. grave.

18. (Ampeche) wil. Longus Ind. male.

5. Atkalis exurbibus una? Pergamus, Minus,
Apollonia. Tralles, Thyakia e. a.

7. Lebedus Strab. 14. — post a Lyimacho
rebita Paus. Att. 9. Jonid urbs.
— Ga. 11. Voluorum.

8. Tidenis urbs Latior. medior.

11. Capua Campaniae dar. altera thona.

17. Midylene palehra Myxary he, Kady. Cu. 11.
De reg. C. 16.

20. Ulabis groy Dubatnietum in Lebedus.

30. (Cu Tam. 7. 18.)

Epist. XII.

Scripta autum. a. 738. Petas. Doctr. Temp. 5. (redibung) Che!

11. p. 369.

6. (Regalas) locatus Arabum Goras Or.

20. Sterkinium Sat. 2. 3. Diog. L. VIII. 78. 9 (confestim) Cu. de Lin. V. 29.

28. acupit genibus minor num. Jmp. Pict.
Tom. 11. p. 23. ed 1694.

Epist. XIII.

Quidam Vir nius Ecclin.

l. acinum pokius.

2. volumina 3. lib. Od. Epist et 2. lib. term.

3. patres flücht flüchtigen die in Varia
(sc. fam. lia) rüchlig raronu.

6. lamid Od. 1. 26.

3. 17.

10. sure. ego Sat. 11. 7.

Ep. 1. 15.

13. in culpa est animus clv. Canide R. H. 1. 8.
ne villicos ex eo odia inestuant qui ubar
nas et delicatas artes inestuant. Non reors
et Somniculorum genus id Manipidum, otus,
campo, circo, theatris, alio, popinis, luperanibus
conectum est.

14. formis Trümmelbogen — Gneßelben Or. 11. 66.

Trümmelbogen — inde H. — für — intra der
Koch in Gneßelben Phlegmogen. Juv. 3. 156.

11. 171.

17. ligonibus Ep. 1. 30.

Ep. XV.

1. (Paia) das Röm. Raths und Sunbridge,
Civ. pro Coel. C. 11. 2. fast pas est defendi
a me eum, qui nullum convivium rement,
qui unguenti sum vespit, qui Paia vident.

3. illis clv. Paianis

6. dictag . h. e. celebrata.

15. 16. perennis fugis intra dardand. Sat. 2. C. 2.

Civ. de H. D. 2. 10. Sat. Jug. 92.

23. echinos (Civ. Vira) caner quidam aculeatus
in modum erinacei. Muriyol. nium rot Lurthum
Plin. 9. 31.

31. maelli Tgristumroth. Plin. 19. 4. Civ. 27. 11.

34. omai Rulidatum Plin. 8. 45. 28. 10.

35. agnina et 36. lamma lamina indro
dium conthogely, Malrell — Cluth. — Tgrithu —
glugund Cluth. Civ. Verr. 1. 63. Tac. H. 1. 79.

11. Pequas — tura, aut. lora, Heiden Koppu, Lat.
ex Civ. Verr. 1. 11. 2. palus.

14. (medicamentis) non sedis nobis nobis.

33. (fine minere) mende. Ep. 1. 7. 28.
Amours d'Houard 1828.

38. (lin at) Civ. Or. 3. 9. ex dis. 3. 8. ex

44. (Uterus) Civ. Tuer.

1. (in fine nota) cf. Plin. 29. 1. dion. Hist.
3. p. 517.

4. she!

5. (Munka.) Myrthumrailegum

25. (Arendere verbum Lucretianum) 3. 869.
Civ. Att. VI. 2. Nep. Dat. 3. Plant. As. 3.
3. 31.

41. Lunde Droytal, Crā Broyl. Ojgaroban enrygn
Athen. III. p. 100. 29. Plin. Ep. 1. 15.

Ep. XVI.

Capmartin de Champy découverte de la maison
de Camp. d'Hervé vol. 3. cf. *op.* 2. 18. 3. 16.
3. 1. Ep. 14.

une Domaine considerable - une petite Ferme-
chateau. oh!

ad Quinquecentum p. 5. Agrium Od. 2. 11.

26. 27. et seq. into Clandon Aug. sed vers.

47. loris lora - Rimane. Jüngst. Korbbrüder. Operi-
un, fänger ginfelgerne rorodnu - loris nungere
Pandent. 44. 10. 15.

St. milvus Plin. 9. 26.

\$3. perend Fr. Dat. fuer. opp. Riv. C. Tert.

Ep. XVII.

L. Gochtingh an Gouda Ged. 2. Febr. 1827.

14. Aristippus. Ich vermag ihn Sokrates, bei
wundern ihn Diogenes und bin ich Aristipp.
Lev. de mon. 7. Mem. X. 1. d. d.
36. Praem. ad. 1

30. Feb. Rev. W. H. M. M.

g. XVIII.

24. A fugar perbea suppletus cum

9. (ex Aristotelis disciplina) Eth. Nic. M. c. 8.

37. Thex. Th. v Thra. nie glücklicher mit Georg.
Rüßing.

30. (sanum: mendis conjectum) ei vis sanus esse.

43. fraternis Sw. T. 1. s. 597. in Wäthelm.

31. Phil. 13. ἐν ἡμῶν ἀγαθὸν τὰς ψυχῶν. VII.
ult. IX. 26.

Größ. der Kunst und Monum. ined. Uti quid
Pacium. Lethus cum Amphione quorum
controversia cum de musica induta est. C.

ad Her. 2. 27.

54. campestris Exp. Aug. av. Cant. a. 11. 729.

25. Antichibi juvenis invidi inha
15. 30. olymp. (Hend. lib. 1.)

1. Ant. Egypt. s. fin. mortuus propter iactum
factum. Epigr. Bentleii.

G. atale. Adv. M. s. Poth. 15. p. 557.

14. (Tectore) concore in equali.

15. (Hic Sabita) a Tarba oriundus.

26. carmine tu gaudes hic delectatur Janus.

38. Oho!

Ep. XX.

Pulchra ista vidit et imitatus est Gallorum

Horatius Ep. XI. Ovid. Tibull. Martial.

2. Vendenda Suis.

1. Vertumnus ab. in via Thusa Sat. 2. 7. 14.

Plaut. Cur. 7. 1. 21.

13. Stendam Hiep. ubi lovar Pompe. devict.

Lib. II. Ep. 1.

Libro Avin disfluit 90. — 167. Libra
Gringum Pavly du disfluit — Drama.

17. Od. 4. 2.

79. crocum ab. Crocus vino mixtus theatro
aliisq. locis aspergebatur odoris causa. Plin.

21. 6. Prop. 4. 1. 16.

82. Asopus. De Asopo Liv. ep. 7. 1. —

— Asocius Liv. 9. Asin. 25. pro Asus.

Com. 6. pro Zintulins 800.000. Thal.

Asocius in suo genere i. e. praestans. De Orat.
1. 28.

86. Satiare Numid carmen παιδιος εργος.
Dion. Halic.

117. Scribinus August. Salbys. Sueton. Poeti-
cam summation attingit. — Pulchra — Epigram-
mata — Aias in spongiam incubuit, Trigyn
no zum Leu. Varus.

1. (Cum test. antedictas apparet hunc librum
hortatu Caesaris scriptum esse, cujus rei etiam
Victorius auctor est) An veris ne apud poetas
nos infame sit, quod videaris familiaris nobis
esse.

2. Profectura morum — Antoria potestas.

15. (honores) templis induit honorem.

(Sapiens, sanus) Posterior nono, undecimq. prior.

23. 304. a. u. c.

26. Comentarii Pandipium — 18901 Quod — Chos
rologia nica urbis. Av. De legg. 1. 2. — Liv. 25.

45. (cauda pili ut equina) Vit. Sertorii ex Plut.

47. Veteres plures habebant vellos. — quos gryphas
bilis gr. adversus, atque vocabant Sordis. Liv. Acad.

4. 16. 29. Pseudonemus Av. 430. Corutus quid quis
non objicit, id habet cornua non abi. — Cratidis

nus. — non reddam, ut dicere verum videre non
leneor, quia scilicet, quod intra conditionem. —

130. orientis clv. Carmen — formula venefici-
rum — Apollo carminibus oraule dedit — Cumae
Sibylla — carmina theurgica in Mytheia Orph.
144. Genium Manes libri duo Genuus duo
Olin. cf. ad. 1. 7.
145. Terebintha Boko und Dorf Gysburg. — fr-
promptus — vtrum sing Gysburg. —
August und Pollis.
153. carminis si quis occideret sive carmen
condidisset quod infamiam parit flagitium ve
alteri capitali esto. Aug. de Civ. d. 2.
156. Gueria capta Philippus devoto arte Flaminii.
169. Comedia Fata natio comoda est, de Gr. Juvenal.
cf. Quintil. Inst. 10. c. 1. de Rom.
183. Indochi skolidigis clv. Als Perent. Hecyra gymboni
vanden nudeschoud bald dervant in nussigst
ne vanden nussigst zu fagen — vnde linc
stond. Dns dervant ging ne. Datum in
gladiatores — allas Gorden nuss. Civ. ad Jam.
7. 1.
202. Garganum Montem apul. cf. Sen. Ep. 83.
fluentum — ventus epham verberans.
210. ille per extentum panem mirus artifex.
215. factitia ferre Term. 2. 6. 36.
233. Charlus Philippus Dorand Chreigen — ind. Aeron.
ad. 337.
239. Apollon Anod. Plin. 35. c. 10.
240. duet De Pygmalion
Electra. Peripetum Zell. 9. 10. Achilles. Jyn-
da ratio. Faciol. Aurois. Dial.
57. de cl. Orat. 45.
58. de Cent. Civ. Cl.
69. Orbilius ipse forsan mater divium neminem
legere poterat.
86. Sal. Japes. Od. 1. 37. 2.
100. amata relinquere pernit. (Ar. P. 165)
158. (Saturnia) Diomedes de navio. cf. fr-
misch Saturnia Carm. Lips. 1754.
(— Dualla magno) Malum dabunt Melilli Navio
juv. 12.
216. (Munus Apolline clv.) Od. 1. 21.
220. finem hunc qd. Morsus hunc
233. Plures Chocili unus Atheniens. victorum
de Xente coenit et pro iugulis veribus cladum
(Gulden) accepit. — alius a Lyandro assumtus
erat.
240. Virg. Aen. 6. 847.
245. at neqz clv. Horaz. Zinck sig. iunior
nussigst von August.
247. Variegz macrob. Sat. 6. Quintil. Term.
1. 6.

Ep. 2.

- Ep. (1.) 3. Pendant en l. 19.
 5. millibus orto 300 rslg.
 13. mangonen Sklavenaufstand.
 42. gratus Graus Sermo l. 9.
 43. athens Co de Xen. lib. l. c. 2.
 44. curvo dignoscere rectum Geometrie.
 45. Academii Pauls Rech. Sur l. g. A. Wieland p. 149.

- a. 38. Selbstgespräch III.
 a. 45. Wohl der Morb. IV.
 a. 73. Wohl der Unschuld. V.
 a. 86. Fingern kugeln der Dornen. V.

25. desipimus etc. 2. Sultis dum vident videri.

40. potenter. prudenter

48. digression

74. cf. Arist. Poet. 25. Snäcke Hexameter Engl. f. Famben.

108. format enim etc. Cic. de Or. II. 43.

123. intrude a feror. etc. Lucip. Seneca iam
 periam patius pinxit.

invadant deos
 et cuncta quatiam.

128. prognos comunia intacta. Anon. cui opp.
 propriam. Argutatur Batheux.

136. hes eis inicipies etc. Romani primo annunciant,
 deinde merces implorant.

139. Patiturant etc. Alii vident. Poeta.

148. Semper ad eventum etc. Ita Virg.

153. quid ego, et populus docti indoctique

162. Gaudet equis etc. φιλοξενωτες.

163. asper. δουλοκοι, οξυδουμοι

164. prodigum ois φιλοχρηστοι γημισα

165. apud neque εωσπιδες.

επιδουλοκοι
 εομετα βυλοι.

167. quid opes etc. καχυποποτοι δια του
 αμειν. — δειροι καγ παντα προφου-
 βυτικοι.

170. quid et invenit etc. εν γαρ τι των
 αναγκαιων η εβια — ως χαλιππον το κηρυ-
 βιασας καγ γαδιον το αποβαλλαν.

172. epi longus δουλοκοι.

134. Ep. 1. 2. 1. 189.

136. cf. Hor. ad h. l.

193. (chorus.) Gründen zungen der Chor.

1. Mir habne Jimmas — Phosor der

Walden.

2. Es zündet viel Dabryumunglich z. b.
 Lucip Jon. et Hippok. Sen.

3. Moze zungenförmig Moral? Du müß
 in Stück linge etc.

Dejorung mit Chören von Rollbray.

Elphida nugh
 Caratacus.

192. in greek dram. fere 3 personae sola
 agunt. Propp. Hor. art. etc. Diomedes.
 apud Ovid. p. 448. Jha Loeing.

203. Theophr. H. P. 4. 12.

226. (verkere seria ludo.) vakyram post Trag.
 agere.

444. Odi quam ineptus! quam et pro
 amans ino rivali.

450. Sub Pholom. Philad. NB vocii
 Arist.

467. s.

172. avidusque futuri φειδοζωον. — Jobi
τυπώτης μάδαρ, γ. τυ. σαπιδι. Contra
Aristoteles. μικροφύτοι, οδυσσεύς.

185. populo. populo — chor? ut in Seneca
Hippolyte Phœbus. Alioquin etiam veteribus
dramaticis non in salitum in eam videretur. cf.
Soph. Oedipus. Maechz. 924. s.

193. actus. cul. quarti.

195. bonis. Discebat Chorus Antigon. Soph.
— virile vin unius.

200. ille egat amissas. Hippolyte Euipidis.

202. Fibia hi. Fibia hinc in hi Thulla
in Ogord.
Fibien vos interea hi delectaverit
Pual. Plant.

223. comendare. com. mandare cum. comittere.
adhibebitur heros. ut Ulysses in Gyl.
Euipidis.

234. inornata honorata. Ep. 11. 2. 112.

317. exemplar vite in bande Muspan.

319. speciosa lois Thurkivann — Gerasaleban.
Rück

327. qui unus 8 ggr. 7u. 5¹²
ninus gerugus.

328. Unia 1/3 As.

330. lenis Hilsh — ypisov.
cf. Longinus. Quint. Galen. Petron. Plinius.
vobypa pilis. notior cf. Sall. Calist.

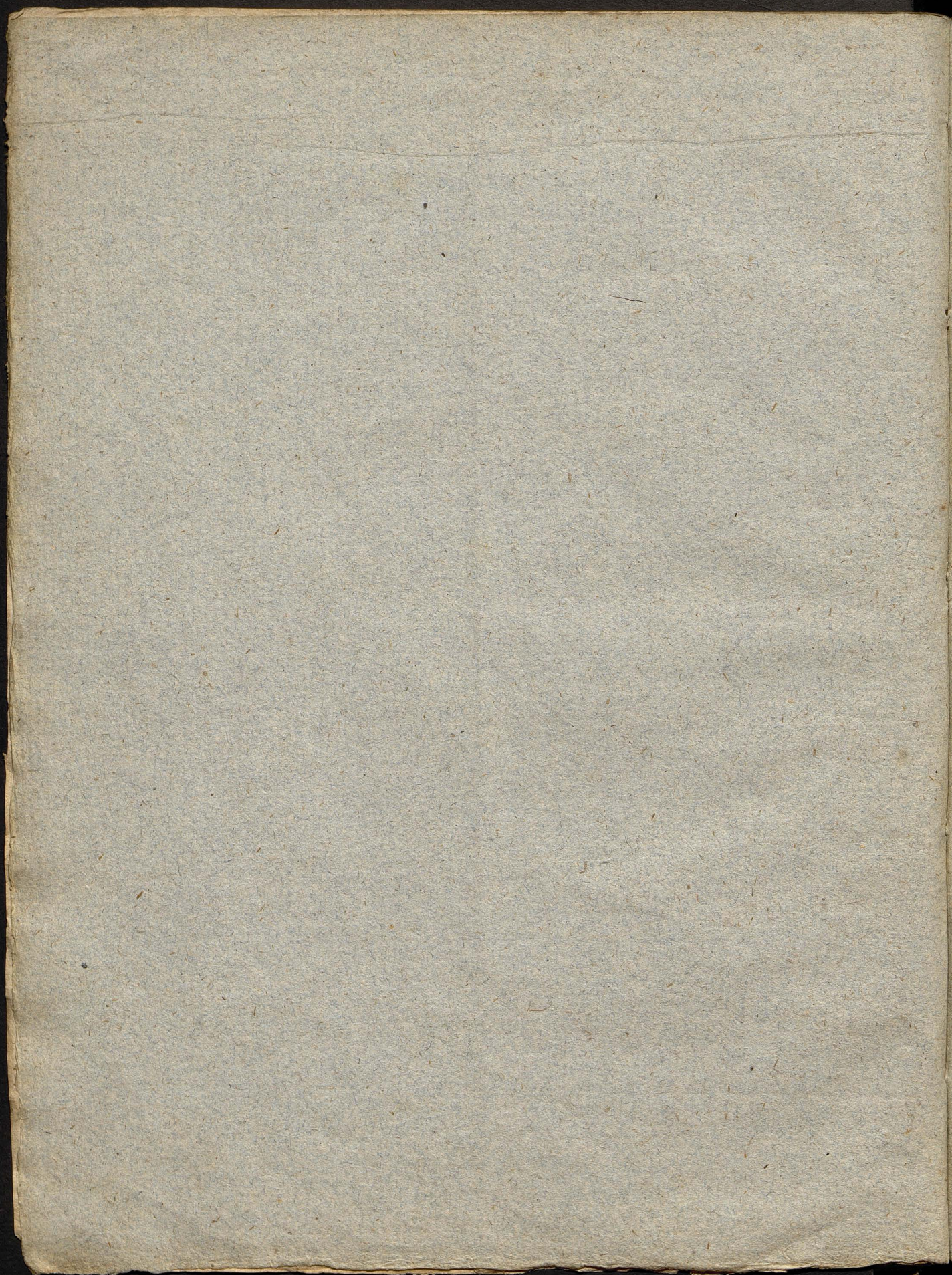
404. et vita edu. Od. 11. cf. 8.5.

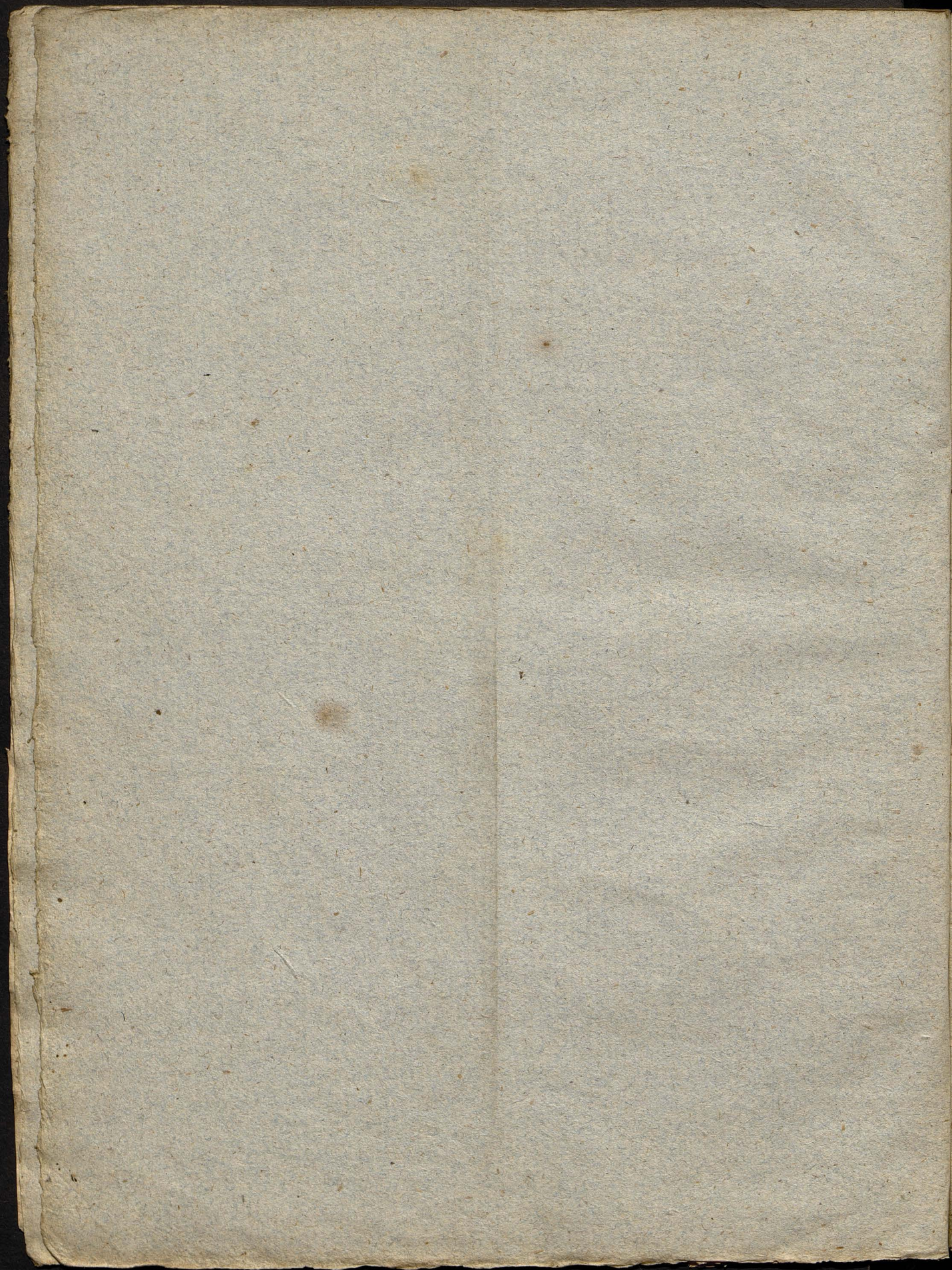
405. Penis edu. Ep. 11. 1.132. Carmen scul.

408. in arte Quintil. 11.17. Cu. de Or.

434. Reyes els. Ipse Pico ita exploratus
ab Aug. et Fibiis. Suet. Tib. 4. Plin. 14. 22.

467. Junilum els. s. cum qui servari vult.

Adnotationes ad quendam in Q. Horatium Flacium. auctore.

(Ed. Liv. Willielm. Bardeni, aucta ab Jo. Matth. Genaro. Lipsiae
viduam. R. Gasp. Trubertii (P. 1200 LII.))

Textus. Adnotationes ad quendam in Q. Horatium Flacium.

Notae

lib. 1. Od. 1.

v. 2. praedium. Principibus plaustris Ep. 1. 12.

13. trabe Cyprina hodie Cypri. in M. M. intra
Syriam et Libi. Salamis Paphos.

3. Ludi in Arco. Olympicum. apud. pro gen.

14. Myrtum mare. mare di Mandria inter Africam
et Pelop.

15. Teius fluvius. hodie Tigene ad Samos.

16. 17. oppidum laudat varia cui. Tu solum Tebis.

Od. 18.

19. Est Conf. Jes. V. Luc. X. 16.

— massa hodie Masso in Camp.

20. per cli. Donec innuat radios in mea vina
dies. Prop. IV. 7.

20. per cli. Solidus dies. Sen. Ep. 8. hodie dies
sol. est, nemo ex illo quidquam mihi eripuit.

28. Marsus ager. Gens Laia ad lacum Tivertin. hodie
lago di Celano, di Marso, di Figliacano.

Od. 11.

(in hanc oden nullas adnotationes perit, voluntas
erat) consilium tamen si fallor in sequentia ^{verba} illi faciendi

v. 2. Pater.

5. Permit gentes

6. Cyrrhus.

— moneta.

11. superiorem

33. Eryina

Od. 111.

De hac sententiam latam sententiam perit Gallus Marmontel. Un chef d'oeuvre dans le
genre passionné. Engel. Theorie der Od. S. 301. Sibull. l. 3.

1. Divia potens Cyprina. Venus ipea. Ovid. Herm.

12. Africum. Sud N. W.

14. Doering in Ed. p. 35. n. 164. Agades

20. Aurocerania. A monte della Chimera.

Ode. XXI.

6. humor humor - larynx - sudor alii, cui
gutta pro sudore. Ovid. Am. 3. 14. 38. Sudor
pro humore Lucret. 2. 464.

Ode. XXIV.

11. non ita credendum tibi?

16. virga horrida gabsu

18. Nigro unguent mercurius graji O.P. 1. 10 An.
IV. 242. 29.

Ode XXVIII.

Nauta, Horatius et Anst. e monte Bast. Nauta
et Anst. ex aliorum.

Der Ogyfius findet den Linfuerum lingum,
Do fort denn wüßte er mit neyherum eh,
frinnend sich aller andern grosten mühen.
Der Resultat. omnes una manet nox. hui
magist. sich Anst. griech, Anst. sich
Anst.

Anst. found frinnend Tod zu den Ogyfius der
Adm. Man. alia notitia non constat.

3. Marinum zu den Anst. Anst. von
Calabr. hod. la terra d'Oriante.

7. Pelops genitor Patalus Lydia th. Jovis amicus.

8. Pithonueque Troian. Aur. Car. Od. 2. 16.

11. Slypes Anst. de Ogyf. in templo Junon.
De eius Anst. de an. 1. 3. 4.
Tiedeman. p. 136.

Diogenes VIII. 1. 4.

22. Illyriis undis Adriat. m. Ovidente Oione

tempeclales oriri credabantur.

25. 26. non tibi nocabit, forsan Lyliis - Ju-
piter humanitati sua indulget.

cohibent hanc notam adjuvat, addit
verbo relosse

Parlana dixit Ogyf. se Aethaliden pisse,
poeta Euphorum, an inde Hermolimum,
potea Ogyfium.

28. perissim

(Epicurus Leucl. l. 63. 99. Horatii tempore maxime a Rom. elh. Anaxagoras
verbreitete seine Phil. Cos. Puv. 4. 3. die Staatsweis. Minus Phil. Sch. 11. 86)

8. relictos: relictos.

10. Tenari Laconia. hor. Cap. Matapan. wo
die Ringzug in die Naturwelt war.

Ode XXXV.

6. Te-ruris coloras.

ut ruris ad dominam p. ego ad pauper. Od. III.

30. II. pauper eque

lib. II. ode II.

avans Sat. 1. l. 43. id. grate terro Phil. p.

Ode IV.

Ironiam per totum hoc carmen episcare Chambe-
ro placuit. Velle Horatium, putat is, amicum
aliquem a temerario consilio animum duendi
avocare, idque ironice ita indicuisse, ut dicat:
Ne pudeat! pro. pudeat! Que explicatio necio
an unquam probetur. mihi certe displicet.

2. prius insolentem. prius cum insol. non cum
movit conjung.

Ode VII.

2. Cantabrum. hor. Biscaya.

3. Syrtes Od. 1. 22.

9. Pano Od. 2. 16. 39.

10. Galaxi Ep. 1. über Luvant. 45. Galaxi Georg.
4. 176.

18. Jupiter malus Jup. 1. 22. 19.

19. Falernis in Camp. intra Calen et Sinu-
essam.

Ode VIII.

1. tempus in altemam. Dicimina sumas.

6. diem Od. 1. 1. Callim. Epigr. 2.

οββακας αμφοτεροι

γνον εν νεφελη καταδουραμεν.

9. Philippas. 2. 713.

10. non bene S. Lesing. infelicitas

11. fracta virides Runkel?

ην παλα δαμνω

αυτος αμφοτερον κειμενον εκειθεν

αυτος δεξερων δευτερων τευλος.

13. Mercurius Allain Mercus spend unbon
min C. Ramler.

19. laura Lym. securidatis.

21. Mavric Campan.

23. Arbitrum Sebald's. Arrian. in Epict.

An Sen. 1. 4. 18. Inferium convivale (culpa
potas magister)

28. Dale ferre est. invanire invat. 3. 19. 18.

Ode VIII.

Horatz und Ramler.

H. verurtheilt im Munde der Natur, nie
ausgesprochen. W. — R. im Munde der
Kunst, der ganzstimmenden H. kauft nicht
mit der Naturwelt zurück.

Stolz Verurtheilt. gegen den Pflanzgarten der
Kunst. Deren Entzweiung über die Natur ist
Liederlichkeit g. D. S. Auf die Güter bald der
Kunst.

1. poenit Milde unvermeidung.

3. Produxit Odis dem glühend Eisen
dennewe Tünn. Hamlet
5. penetrabilia etc. Ductor allene Toford-
Gorben die größtten — Ein Vorber-
münder — der Möcker nimb Hojes — ein
Gisthinfger
6. nocturno bey Nacht, wo sich jaune
von figharstene ghorubten.
8. Colchica Colchis in Sythien forhöveie
morum venerorum perax. Ep. 5. Madur
Jutta no yubvrouff
10. Fraternit Nur zue Maßfürmung effen
Jnuden gyschlaupfene. R.
14. 15. Phoenicea. Phoenices. — Joseph. Manu-
nugen bey Byrantiem andring meru nass
den Pontus daz. kottet.
21. perve signe Text. Mein nass von
ig fgon dem Syx. R.
23. diveretas a sedibus impiorum.
25. puellis Weil sie zu dalt raronen, vider
vnil sie igo den Thoon vullsch fathen.
Ihm Lindun
Ihm Tust bey jndem Thundamuff
Ist Er. — etc.
27. Alceo plectro Alceus maxime placebat
Horatis quem et presipue imitatus
est.
37. Pelops parens Pantaleus in Eucano.
39. rex curat Orion leones Orion nin
föyner — antiquas artes, antiqua imitamina
vite Exenest.

(in Abraham de Prophetis, addit thor:
insaniens)

34. Centiceps etc. Herodotus Th. 312. I
ajeta ipis centeis lictant.

cf. ving G. IV. 481. sq. I Od. 3. II.

XV.

1. lucina ad Boias. Villa Lucilli ad
reaps. Sallust, Cat. 13. cf. Minimus iuber
dne L. 27. 161. 163. Cu Paradox. cap. 2.
8. domino prisoni olim Romed borders ager
erat pauperis Plin. 4. 19. 4.

20. f. M. 179.

Ode XVI.

1. Iivos rept. Van. Cant. Poll. 1064900
2. Aegae pars M. nudit. intra Greciam
et Asiam minorem; ita dictum ab Aegaeo
patre Thesei.

3. C. Thraex, medi. utiqz bellicosi Degz.
Nordes Aegypt. Pharetra armati et iacu-
landi pectus

11. laqueata non proidentem multa
vocaveris certe beatum 4. 9.

13. parvo Multa petentibus decunt multa.
Bene est cui Deus obtulit parva quod satis
est manu. Od. 3. 16. Ep. 1. 7. Quod satis est,
cui contigit id nihil amplius optet.

21. scandit Sed timor et mina scandunt
eodem quo dominus neque decedit orata
tremi et Post equidem sedet atra cura.
Lib. III. 1.

40. malignum Spernere vulgus cf. 3. 1. Od.
prophanum vulgus et avaro.

Ode XVIII.

Imitationem Poetae Michaelis To. 1. p. 78.
ed. Strömbl.

Kein Porcelan, kein Atlas p'talt. ed.

Ode XIX.

Bacchus begriß mich zu Gensung.

1. remotis.
2. doctum
4. Cypripedium
5. ivo
6. turbidum
7. lelatum

Allen in Aorbick - die
Phosphor harnale - allad
Erwöhnung.

9. Lyadas for kann sich nicht halten - allad
hüllend zündend.

17. mare barbarum Judicum.

6. fluvios juxta Baubis retro flexos Orontes
et Hydargos.

29. Se vidit Carbas cum Penelopi reuocant.

30. Cornu deuorum Plin. 9. 6. 1. ein Symbol der Allgegenwart der Götter
minus Götter.

Ode XX.

per Dithyrambica Ep. 3. 36. 4. 9.

De cygnorum cantu cf. Dier. Eccl. ad stat. Pitt.
p. 232.

migrant pectorum animas in cygnos.

cf. 2. 7.

H. inuidiaque maior Ep. 2. 1.

14. Naxos Th. (Cont.)

15. Syracusae cl. Africa.

16. Hyperboreos campos Nordsee.

17. Calchus h. d. m. ingreth.

18. maris uoluntis h. d. Roman.

19. Geloni in Europ. Sythien

20. Iber. Hispanus. — Transalp. Gallia.

lib. III. Ode 1.

Palatis et in Deum et Continentiae laudes.

1. Langsam Kyge in Eleagn.

2. Alti ironice dictum uolunt.

5. in propries reges ποσειδων δαυ.

6. reges in ipros. cl. Panegyr. Aes. in Juliam.
Sueton. Jul. 6. Deorum quorum qui in potestate
sunt reges.

18. Picula dapes. cf. Xenoph. Hiero.

23. deiderantem cl. Od. 3. 16. 2. 16.

33. Contracta pisces cl. Luuill. cf. Vall.
Cecil. 13. 20. Vall. 2. 33. Lu. ad att. 113. 21.

38. Scandunt eundem cl. Od. 2. 16.

41. Phrygius lapis m. Traui columna Plin. 36.
2. 6.

43. uix nach Sylla Tyr. das 1000 Drach.

45. noxo. h. e. nondum uis.

Ode II.

1. Angustam cl. Vall. Cat. 3.

6. II. 3. 18.

⁹ 2. iusentium populus iubet.

16. martis Patris.

21. Deos ap. b. h. p. t.

7. Daran punkten wir uns nicht wenn wir die Erde
verwandelt und Gebirge mitten in Meer versinken.
Fallt der Himmel er kann weisse Felten abwechseln
schreiben. Hall.

9. p. f. v. i. s. t. d. e. d. e.

Ode V.

Neigen stürzen Britanni's Götter sich Aug.
Lindenstamm nassend und sich zu Holz ganz
unterworfen. Das nassend Wasser und die
unser reich Phraates König der Parther
die nassend Wasser und Holzstamm zu
Das nassend nassend nassend. For. wird nassend
begierig. Nimm ich Aug. der Parther gold. reich
die nassend gold. reich. For. wird nassend
Kinderlegen der Craven und Antonius. Das nassend
ich nassend die nassend nassend. Einat. Götter nassend
nimm Regulus nassend ich nassend nassend nassend.

4. Pereis Parthos, Martis. O. 1. 21.

10. Anileonum nassend nassend nassend nassend
nassend nassend nassend nassend nassend nassend.

24. maris militibus.

14. Dissendens lig. so. Dissendens. dare ex. quod
perm. tractet.

19. affixa Ita Galli Cerasi cerasi in templo
affixerant.

25. auro etc. Ha! kassend der nassend nassend
nassend nassend nassend?

28. quod Libobn. kassend.

30. 31. 32. Ein. Götter, ist sie nassend nassend
nassend nassend nassend nassend nassend nassend
nassend nassend nassend nassend nassend nassend.

34. maris altero nassend nassend nassend.

37. vitam nassend nassend nassend nassend
nassend nassend nassend nassend nassend nassend.

44. corvus etc. der nassend nassend nassend
nassend nassend nassend nassend nassend nassend.

50. Torbor pararet Cui Orati. in Pis. reseris palpe- 42. Lutr. 2. 14.
bris uligatum in machina recuperant vigilando
aut ut alii dicunt aulici erant infixe. alii aliter.
Vid. ad Valer. Max. l. 14. a. u. 498.

55. Venafraones Ven. Campaniae oppidum oliveti cele-
berrimum.

Ode VIII.

1. Colaps.

2. Doite

8. Arboris intra. Od. 2. 13.

15. Luem matulinam.

23. Sytha. Gelones. l. 9.

20. Od. 1. 26. // 2. 2.

22. Victus 734.

24. an forte belli composit.

Ode IX.

Lyr. Dialog. Lydia iunior Georg. vlt. Flor. p.
Selmar iunior Selmar.

21. sidere Throni dno Linb. aem. 8. 189.

Ode XI.

precatur poeta ut Mercurius dominum animum
flectat, (an Lydia, die Lyrida)

19. tigres Georg. 4. 400. v. a. p. 391.

21. Tilyosque. Tilyus vngarizt filz au dantonen.

Apoll. vngarizt iun. p. a. d. d. d. 3 hystan.

Georg. vngarizt iun. p. a. d. d. 3 hystan.

37. Warkide 1. Ger. misra dno Sogub 4 iun.

50. Venus Tulyosistim misra dno Linb. aem.

51. i secundo Omine Hyp. vlt. p. a. d. d. 3 hystan.
vngarizt, iun. p. a. d. d. 3 hystan. Venus
in Apollon Linb. aem.

Ode XIX.

Lit. 1. 13. // 4. // 21. Telephus appellatur

1. Inacho iun. rex Argivorum Argivos nomen
Euch.

2. Codrus C. ultimus Alb. Periodus 100 annorum.

- 10/3. Laus Jovis fil. avi Achillis Pyrrhici.
 5. Chium optimum Epod. 9. Gallus 13.5.
 6. Pelignis vinis? Crug.
 13. puella in Pocal flos 12 Cyathos.
 14. impares quia novem.

Ode XXI.

Heyne ad Seb.

5. quocunque nomine. quemcumque in finem.

12. 2^e Antennaeipone zwingt etc.

Ode XXIII.

Ulpian Dacryus A Janadonius hanc explicant
 Oden, at parum probabile. cf. Plato. Al.
 cib. 2.

5. Aprium Sirocco. Pyrgone.

7. rubiginem Mehlschub.

15. marino hore wormarin.

20. saliente Bäumen Salz. weil es im
 Innern kitzelt und springt. Pers. sat.

Oden nach den Horaz. 1269. S. 24. Quam lan-
 guida haec.

Ist dir die Dornen gar nicht so heftig
 Vor der Dörfchen und bittig
 Dürre Legerung grüß
 Lend. Phidias.

Plum du die Dörfchen nicht bittig zu fesseln
 Du unobwunden die Dörfchen,
 Plutym und Grube grüß. S. P.
 Dürre Gölinder noch haben unobwunden
 Lössen Plutym, die Dörfchen
 Dürre und Linger grüß. S. P.
 Aber die ganz muß immer aufgrauen
 Als von Plutym Plutym
 Dürre aufgrauen die Dörfchen
 Grube die Dörfchen grüß,
 Ist es so hell so rein, so heftig etc.

Ode XXV.

Der Dörfchen Augustus lob — so heftig sie,
 die Aug. unter die Götter aufgrauen. Die-
 ser Gölinder brennt noch ist — so ist unter
 die Dörfchen unobwunden — wo die ist? wo
 und ist Aug. fingen? ist Plutym ob der un-
 geschulten Grube, die nicht aufgrauen.

1. Bacche Er versetzt sich im Gekochten. 20
Bacchus.

Wohin wogst nicht Zungenwogst. Wohl
Müß dich der Od. küssen. Klügeln
Lassen von der Linsen. Klügeln
Am nindern Jolicon und jaum. Lohm. Klügeln.

10. Hebus: hodie mang.
Ahd. hodie Derwent.

10. Hebrum. Baithanathen auf Sarcophagen.

11. barbaro Throazine, die Gino die Orgie fangen.
Am.

Ode XXIX.

Alles müssen der Gyneco. Regnubliker. yn.
müssen, denn die Gyneco. Linsen. Linsen.
und kein. Gyneco. Linsen. Linsen.
müssen die Gyneco. Linsen. Linsen.
müssen die Gyneco. Linsen. Linsen.
müssen die Gyneco. Linsen. Linsen.
müssen die Gyneco. Linsen. Linsen.
müssen die Gyneco. Linsen. Linsen.

1. Tyrshena. mor atavis regibus. ex Etruria natus
(hodie pere Toscana) a Gyneco Tyrshen. Linsen. Linsen.

2. unberührt.

3. mora velle. Gyneco. Linsen. Linsen.
Erat tum m. Gyneco. Linsen. Linsen.
Opus. 109. 19.

4. Aeth. Arab. Asg.

6. Leula inter Phenece et Tibur.

8. Telegoni juga Fuvulum amonissima Lati
unbs.

7. in exquiliis ita - unde Tibur est. conegia
poterant.
A. Iust. N. 38.

11. beatie üppig

7. Andromeda pater. Cepheus.

27. Seres hod. Gyneco Fortaney Agnitem Chiron.
is T. India Parthorum.

18. braura

30. Tanaisque hod. Asop. in Sarmatia.

39. Puicens est. Gyneco die Gegenwart.
Satz sein das künste. unbs. und g. die
Jub!

4. medis alces mäßig und L. B.

9. Clamue Wiederhalten.

more Enimur Mauerwurz geschnitten.
und mit Sinsur ein Jahr gewässert zum Trinken besungen.

66. paucis sub penetralibus zu beglückten Mägen.
Ramlur.

23. more Cultur.

41. adorea Plin H. 13. 8.

- a, willkürlich gebrauchswort.
- b, aulischer Dringwurz.
- c, eine Entloosung der Ooliderne. Plaut Amph. 1.1. 38.

adorea pro ador. adorea liba. eine Gebrauchs-
King. Aen. 7. 109. sales adorea Varr. L. 1. 4. 21.

18. rectus des synonym.

23. ab ilio die Tror. yinnyu wozu flücht
Künstler zu Tisita wozu flücht. die Tuge.
Morgen beglücken das Tyoch. Mauer.

61. Colchi Colchis her. Mingrelia. der Drache
wore dem gold. Plin. Jason wozu ist.

66. lutea multa chi. der Tene. Karmes - die
Goldne mit igone Gergewer mit Sinter
igone Eikon.

73. Claudia manus. Fam. Claudia, unde C. Claud.
Nero, Tiberius & Drusus.

Ode VIII.

Martius Censorius Nell. 2. 102.

carmina nihil vice stend festis Saturn.

3. Homerus. Aen. 5. 109.

7. in cendia. Horatius simy Civ. Dom. 50. Aen.
1. 366.

6. Plin. 35. 10.

Ode IX.

8. Sollers. temp. alex. m. Plin. 36. 5.

20. Ennius poema cei ist. in er. Salpio.

Callium m. d. Pallianus 733. Concul. in J. 752.
moderato inventa der jüngere C. Cavar. hine zog er
sich hin zu Intelligenz nun allgemein Infamia und
avars trast zu. Er stark glücklich nach ander wenn florin.
man war wenn sich selbst vergessen. Wiel. d. Ep. 1. 2. -
in Sinsur Zeit nach hine er Horatz und er nun
wenn er nach er Gewalt.

1. puelle Sapphus.

2. semel 2. B. und wenn Hercules.

2. Hector. Priami.

Ode XV.

A. u. 744. Jani l. d. 723. post jul. act. 730
de victis Cantabrig.

17. Decepta Passio deceptis 53. a. C. OD. 3. 5.
8. vacuum duellis spiritibus.

Epodon Ode IV.

12. partiduum Altraugling.

Ode VI.

Jus nostrum nunc Lomundus, vinct. Vir-
gils. S. Donat. in vita V. Cornificius und Litis-
us.

Ode XVI.

51. veperinus elu. veperinum oite. markl.

144

Leipzig, 6. Juni 1872. J. Griffiths, M.D. unser Brief in Arabien, der nützlichsten und
verständigen Lösung. Nach dem Englischen für Drucksatz bearbeitet von K. L. Müller.
Mit einem Vorwort u. 3. Karten 1814. (1 Th. 16 gr.) 2 Leinwand.

[illegible]

Hallische Literaturzeitung Januar & Febr. 1814. Beyträge zu J. G. Ahne
Gruß und drückten Überlebigen von Chr. Wih. Ahlwardt Greifswald 1813.

v. 3. o. 108.

Noted

36. Januar.

73. neis quo valeat numerus? Phrygane Pharyx
in Goldb.

Das Goldst.

80. At ai clv. fin congr.

83. Saxifraga cl. min. 40 1/2 in. high.

95. quidam qui tam Bent.

98. penuria victus von Gängers Probe.

101. Movius Movius. Ep. B. 26. Schokt hier
rausgeftn zu 10000 v. gälzig zu fagen. Alderun
v. g. raundrohn, foygt an. ig runde dng m. 100 pl.
ynäum, Inm ig bei 80 m v. gälzig. ad l. B. 21.
Ep. B. 26.

99. Kinder der Lyndams, Karoline und Pollux. 2, He-
lena und Elymnestra.

102. S. 2. 122.
1. 8. 11.
2. 3. 175

118. vita planets.

120. male. —
Sat. 1. 9. 30.

109. remo ut asarus Mann vom der Gnizgals, jüden
zu Grindin

III. Fabescat ad Sp. 1. 3. 57.

113. obstat v. 40.

114. ut cum eis. Grade iam, venum

117. inde fit raro $\frac{p}{p+q}$ dicitur in Pluribus. v.l.

Lucret 3, 951. Cur non ut plenus ita conviva recedis?

120. Crispini nie Mitteldeutsch geistigen Poetachamen
und Philo. u. p. h. e. t. e. r. Sat. 7. 14. man würde
zu Göttern Aretalogus. Sat. 3. 139.

Lat 3.

Cap 3.
 Anst. Anst. a.) Vergrößerung der Anlagen, oder noch
 viel besser von einem Abschl. b.) Vergrößerung
 des Gebäudes, c.) Verkleinerung des Gebäudes. d.) Vergrößerung
 der Anlagen. Hier geht es nicht um die
 Kosten über — denn die Anlagen gleich groß
 anzuheben.

Willingst. gabte Horatz ein ganz vöuliges Buchen:
Lyr. v. 63. — 66.

Meiner zuvorigen Gedrucken und geschriebener Div-
cours als vormaliger Abrechnung.

3. Sardus vis Sard. phrudu brydu Riv.
in brydu Rivu. Sardi venales alius alio region
(S14 exp. a temp. Gr.) 7.

4. Figellius. Cu Quint. ad Tab. Gallum.

H. Cee var. Augustus.

7. summa. Diving eller Lönn.

9. velut qui ut qui Sat. 1. 1. 23. 1. 8. 38. amat

F. person. J. Oserat initium Canticæ - La Arma
virum. Pers. Sat. 1. Aeneadam genitrix, Ori⁹
Tr. 11. Virgil. Eleg.

ut qui verissime: dolet ut qui impatientis-
sime: laudat ut qui benignissime. Plin.

17. Concha salis puri Korypogoi bay Prov. Xfs.
un leicht zu lösen folgend Jüngfermann. v. A.
Act. in Verr. 4. 3.

15. Devis centena Mill.

20. minor Ser. I. 4. 130. 6. 6s. 2. 5. 40. Malin:
nullare habes vitia? imo alia hanc potare
minora? (Ita nimirum ille aliquis)

LS. mala leg. male.

27. Gedaurus! Anspinnung ruft die Incubation
in den Grollen der Acicul. Capelle. I. Rölliger
in den Spinnweben der Spinn. zur G. der med.
1. 2. p. 163. 9.

44. Strabonem signatur.

48. Balbutit Scaurum more paterno.

51. transcendent goldsmid.

53. acres Indrignis.

36. Sincera His insignis rubens. - neri-
kajam fozar.

56. Probus güldenroth

57. Demi-seus. figur.

82. Labeone Blauschwarz. in Grünsitz tot
lar mangelhaft - nicht der Ant. Labeo.

84. Quanto Exemplum indelicatæ Romani in-
genii: quanto hic maior?

85. Aerby die nur ein unverwundliches jeu
mit senoziellen konnen.

98. Sponsaque regant. 97. Sineus Grop. Nafne
der Senes communis der moros der Nationen und
des allgumini Interesse aufzunehm. 97-98. Der
langsten Leitet die Enghierung von Kuchend
Uurucht. Ein M. in jenen Jahren Neigut follen
davon keinen Enghisten. Die Enghindigen jfen
Kartuschwein - des Kuch der Strickan gell. 102.
Es unterhalten sich im M. zierlichen Anstelt -
Gefühligkeit - neben Jüngern und Stumpf vor
Uurucht. 103. - 112.

106 cunus für äfcl. Dvthl. der. Puer regis
Vol. I. S. 382. d. Grav.

Vol. 1. p. 382. d. Grass.
H.S. near vinea radio in herbario allian Engd
"und Wurzel & Stängel n. d. Gras n. d. Gras

27. in Pelopon. Epidaurii anguem in medium
Aesculapii venerati. h. l. pro quovis.

29. Rev. L. 3. 323.
Ep. 1. 20. 25.

Omne vapor. chr. ubi cito repudiat illud de
sing. Geener.

29. above Syd. 12.3.

31. Ep. l. l. 94. & 104.

46. Reg. vult frugibus vni pinguis, Julia
 Githu dnu Canopus in deliciis, Perent. Parm.

48. *Suastra videt Benth. Daviesium.*

58. *bedenklijk.*

(ibid) stem pp. Perm. 2. 6. 14.

66. *Ch. I. 4. 5.*

Sen de Benef. l. 12. iſt in beneficio ſenſus annu-
rius.

91. (to naverant) 2da queque Solmar. ad Solin.
p. 289.

95. (*Sponsum* vertrauten) Von den geößten
Freunden wollten sie nymmtlich bezeugen,
sie bekunden und anerkennen.

nudifundum — in Marzpark ist der Marzpark
der Langförligung 118. — 129. O. nützstend billig
kint. Die Tönner von Kunst und Kunst
ist Kunst der Kultur.

124. Si dices das di. Juchst du sa — Inm.

125. et rex Ep. I. 1. 107.

127. Chyrippus dicat: Si pygas yv Xvob. ovh
ov yv 500.

128. Quo? Qui

129. ut greden so.

132. Sutor. Beall. Soneor. 1. Ne dem exemplum
recurrat. 123. 128. 2. Codex Aug. — Aaron MS.
3. Alexander ab Alex. Genial. VI. 23. (Soneor
nam cum exere.)

133. faciunt pueri In jir, Jgreden nur, Jgreden
in Leiden nicht wissen. — Aufgindung auf
den marianischen Jgreden.

138. ineptum radatur. De rose ineptus Cev. ap.
Civ. de Or. In 4. dui aut, tempus quid postulat,
non videt, aut plura loquidur, aut se ostentat,
aut eorum quibuscum est vel dignitatis vel comor.
Si rationem non habet, aut denique in aliquo ge-
nere aut inconvincit aut multus est, is ineptus esse
dicitur.

Græcis hoc potissimum tribuit, quod, quovunque in
loco, quovunque inter homines visum est, de rebus
difficili, aut non necess. argutiss. disputant.

Chr. sum. Cleantes in Stoa. summa autor. Ser.
705. lib.

Si magis deois yv y Jaxdctonky ykar yv 222, y
Xvob. 100000. Si quis tollat de Chr. libris quod
aliena sunt, vana illi charta relinquatur. Singuli
diabys 500. 5. Xgs scrip. it. Titium cui commendaret,
interrogatus mihi respondit, si en nemo expirasse
dicitur. Orogory vocat drig. quod regi nulli
quidquam advenirent librorum. VII. 7. 1. 12.

Satura II.

3. aut au Beall. Serm. I. 1. 75.

13. Sinkendi recte ver. mangan inf.

21. Beatus Tannius, ultro. scil. in Bibl. Pallio-
nis. Plin. 35. 2.

8. Proben: Tum laterali dolor celissimum mentium.
Huncine ego unquam Hyacintho hominem Cordini po-
tentis.
Suppus & Supinus.

Verrucam novam pitem, ventem emittunt unum.
Aliter indicat Lavin. 10. 1. 98. Lic. ad famul. 9. 1. 15.
20. Tu neque anhelanti coquiter cum massa

25. Culpani dignos. Seneca. Argumentum camino tolle premis ventos, nec clauso marmore rauceus. Necis quid tuum grave cornicaris inapte.

25. elige arripe.

21. (ultro) / (tauni) / ignoti alioquin hominis.

33. Poetas pietam.

39. Poetas pietis - Su l. 1. 19. l. 2. 50. A. P.

60. (Belle serratus ch.) Men. VII.

372. l. 6. 25.

61. (cogitavit de apyris) Medea fratel Hygin. 23.

55. Dissolvas duo metrum dux loquor.

64. nunc illud quodam nunc illud laudum quod

ram.

76. (inanes) quodam.

66. Capius nominibus molest.

71. pila columnis et. l.

72. inukis porvan; Sat. 2. m. d. exploratus modus.

75. Ep. l. 19. 41. 75.

87. quavis quavis.

88. Pheas cum qui ch. Jous pervelutus exponendi circumstantes poudo reidus. Petron. 109.

Ael. de Animal. II. 2.

89. liber. Ep. V. 16.

96. ne Capitoline ch. So Boileau.

Alidor? d' est de mes amis

Je l'ai connu laqueis avant qu'il fut comis ch.

L. Hambl. Batt. III. p. 195.

105. invenit pater optimus Sen. l. 6.

106. ut. uti ads. Ser. 2. 2. 109.

130. medicibus, et quis Sat. l. 6. 65.

132. liber. liberalis agende fiend.

134. desum Verm. I. 9. 56.

135. in valis ch. carus. I. 6. 70.

Juvenal. Sat. Sat. 6.

1. Lydorum Lydia A. min. Crasi.

2. generosior generosior.

4. impentarent. Ser. 2. 7. 81.

8. ingenus ingenuus.

10. natis majoribus olos. terre filius.

18. Nos Vos.

20. si. a magistratu.

22. propria.

23. gloria Ep. 2. l. 1. 177. vento in gloria curra.

25. tribuno. Sat. I. l. 19.

27. nigis lunatis juv.

1. (Lydia) Equid. 5. 4.

5. (Qui riventi ch.) unis naribus indulgere Pers.!

(hunc conitum) Naris contumeliam exirat et conit.

6. Auguri avo libertinus p. p. q. A. 2. Or. p. A. 2. 19.

8. Jurare per quidquid deorum ch.

Inquis se. quid hominis illud est? Ser. quid vana ut.

28. Pallibus *lora patricia* Sen. de lang. 11.
31. Est aut nihil 54. Probo.
41. ille v. novus.
46. olim in sine defuncto bay Philipp. 712.
50. cautum Od. 3. 12. 8. 1. 10. 7. 3. 14. 4. cautus in ad.
54. michi te libi me. Benth. und Wiel.
63. severnis Sa. S. 3. 113.
66. aliqum Sat. 4. 4.
67. Exagis Ovid. Trist. 5. 14.
72. Flavi De Horatii preceptore Ep. 11. 1. 71.
74. tabularum Ep. 1. 1. 56. gibus. Gard. 2.
69. 80. Calil 1. 6.
75. octonis clv. wrel. sein vial Prozent von seinem
Capital im Monat 1800. — Ein Tausend
Zins vüß die Pözinggung h. v. De a. 11. 323. 17.
Ep. 1. 7.
90. dolo dolus, culpa.
101. salutandi Ep. 2. 2. 1. 6. Cruzingenua Man
Lial. 10. 82.
104. cuncto vili, detrito;
108. Sebuste Seburtina.
123. sol acrior 3. 137. Ballygill Sat. 1. 4. 48. 49.
129. hec est vita clv. h. v. domi. 1800. 1805
1806. 1807.

Satira 7.

Ein höchst zurecht geistigen P. Rep. hex
und Circus. Ist dreierlei ist für mich
ausgegangen.

1. pus atque mulatle.
 5. Claromeris Emp. Jon.
 8. Sirennas, Barros proverb.
 16. ut diomedes St. G.
 17. pignior h.c. & pax.
 25. Rege Ruyilio.
 30. Vindemictor, Plin. VIII. 9. f. Swinburne Reifpu
 ding bryde Sazialium ab von Lörzpus 1. Th.
 S. 104. f.

Satira IX.

- adon. Theophr. adon. Gell. l. 15.
Hagedorn. Schütz Münch. L. Mercur. l. 1799.
3. Accurrit oculos ut patet nosse.
22. Si bene me novi Ep. 18. 1.
27. quis te salvo est opus obscuritatem hominis tangit?
44. Paucorum est. Malim, huc a garrulo adici, ut pote laudatore impudico.
55. At est qui vici possit, l. 4. 134.
61. Fumus Arctius Od. l. 22. Ep. 10.
64. lentissima rāhen.
1. (Sarasienres) a Regia - Colleg. Conliff.
6. (Terent. Eun. 2. 3. 50. quem locum videtur noster hic cogitare) Civ. Att. 5. 2.
18. Sat. 11. 3. 289.
(Julii Caesaris horti erant trans Tiberem juxta Nemausiam) Civ. 83. Tib. 72.
22. Sat. 10. 83.
46. Liv. Ep. 18. 14.
47. Ep. 9. 3.
70. Sat. 5. 100. 4. extr.
Errat Wieland.

Sat. X.

1. Kempe. nun ju.
6. Laben mimos m. obscena iocantes, imitantes, turpia Ovid. de arte Lab. signum jocosus habilitatur quod fugu. R. Lynus ista rursus bene loquitur. Deinde Gr. Sophron de Laberio Civ. 15. Ep. 16. 42.
Ep. 7. 11. Gell. 10. 17.
mendaciorum. Gendus (stolidus) est.
26. Petilli Sat. 4. 93.
30. Canuini Sat. 5. 91.
37. Defingit. al. diffingit.
42. Pollis. Od. 11. 1.
44. Dunt duere Metalla Ep. 11. 1. 240.
63. capis l. 4. 22.
66. in tanti carminis auctor. Ennius.
69. ultra gemitur deus Wellkomruffit.
71. Saep caput est. Ne pluteum cadit, ne demor. eos caput angust. Pers. 1.
75. Dictani Ep. 11. 1. 71.
78. cimax in Aristoph. Nub. 709. Corinthii & Kugis.
34. glauk'os Adyas. Civ. ad Div. VI. 3. IX. 3. Civ. 72. 11. 15.
36. Acubyle & Sphorilis memnon. — in Pers. 5. 10. olla Phrygiae Glyconi cananda.
61. Ep. 1. 43. Scribere quid laetum Phrygiae opuscula vincat.)
70. Civ. Verr. 4.
72. ad 11. 1. 39.
77. Sat. 1. 2.
92. (clausula ad est. prope fin.) Neite Gesner. Wiel. hoc indicari vult ultimam Satyrarum collectionis terminum.

11. Vedui 1. 10. 44.

17. Haud mihi dero 1. 9. 56.

20. realitrat 8. 11.

25. numerueque onom. dy. 2.

33. Votiva. Od. 1. 5. 14.

35. Venusinus Hor. Venusinus. Venusina
luerna. Juven. 1.

41. destringere. Od. 1. lib. 3. 17.

36. (Sabellis) Sub Sylla. Od. 1. 6.

47. urnam. Ep. 3. 5. 17.

51. potens Phryg.

47. (urnam judicariam) Od. 11. 3.

56. ciuta Kuvriov

58. alis alis juvenis alis. Somnus Siball. 11. 1.

89.

65. Cedere Pers. Sat. 1.

72. Viribus Sapiade error Hebeus Prop. 1. 20.

15.

83. esto ol. capital esto. Ep. 11. 1. 153.

Sat. 2.

Die magis quid Socraticus dicitur in
ultrorum. Kly - jock (Hirzel) - gilt ihm lection
über die lection in dem labundig - Horaz
selbst kommt nicht so druckhaft geistig
vor. Die proceres gilt vortum. Jago in
Kaufsch. Jphora und Sarnos. Jagsalge
und Jphogginu. Roring und melica,
Jurnel und Ambraigen, Morkeln und
Chalcedon. Longorban und Tarkesey. Jago
und Pessinente, Auphan und Turant,
Mufgala und Chio, Stönn und Rhodis,
Scary und Alicien, Rüsse und Zgafos, stark
Lala und Egypten den und Jgerinn.
Varro. cf. Sen. consol ad Helv. 7.

3. Luc. Lael. 3. de fin. 3. 12.

5. La toget Ep. 6.

11. Græci Od. III. 24.
 13. Seute discus agit Jergon Br. (Græci in
 Græci Löffn)
 20. Pupulmentaria clv. Anthebrati Gastrologia.
 22. scaus Rischfage.
 23. parone die Jylurinn varone sind der
 warungenschen Gravingen. Aufse. Lucco zog mit
 rine Graven 60000 #s. (2000 rth.) ruz in der
 Mittelnitru Curs plenius - Gravenfist unraffen
 für modn. I. Curs de A. 12.
 31. Datum Colerat her montanus Juv. IV. 140.
 34. Mullum Kollkard. Ater bezaglen für
 rine 240 rth. Juv. 4. Sen. Ep. 25.
 42. rhombusque Juv. Sat 4.
 43. am rapula clv. Audif. Juv.
 47. græcis clv. Verurlo rone der Dörx wuz
 im Aufse. Athen. 2. 194. vuzt at Gallonung. Wuz
 Läng zu mit Mufik auf.
 54. ram pucha clv. Abnarrll der Mittelnang
 69. vilium her clv. zu nint Juleindigkint
 100. rae me, Ep. II. 2. 172.

Satire III.

Pave. IV. 24.

Avani, ambitiosi, prodigi, amatores, superstitiosi.

8. Saturnalibus L. 7. 4.

16. Damaippe clv. Ep. 7. 23. Dat. 12. 29.

83. Anticyram Grundlast d. wuz Gring. p. 348.

95. contraxent conchuxent?

112. Porrectus L. 6. 106. 88.

129. ere Ep. 2. 2. 12.

133. Plivanarium Cypred Chyphus zur Jylfth.

224. arriped 1. 4. 25. Dend.

240. Deus solidum 50000 Th.

241. Caccam Cleop. Plin. 3. million.

223. Bell. Aem. VIII. 203.

(conidunt) Sibull. 1. 6. 45. Juv. IV. 119.

245. (Lucinias) p. 8. 6000 L. die 12. 30000 clv. Vater
 m. IX. c. 1.

Ein Slave und rine wuz. in glaignen Pernipen
 I. Plin.

Ein renigk wuzligell Linc die Agrippina 600,000
 Text.

26. que res Chorostratus Menandri. Phœdia
Ter. 1. 3. 16 regere non potes. ut cum ratione inveni-
as - 19. 304. Thepau.

296. compellares Sat. 1. 7. 31. Aliter Ep. 1. 7. 34

303. Agave Eurip. Baucis. Aeneas.

308. edificias in villa Ep. 1. 14. Od. III. 16.

320. abluat rara voce. Sim. 1. 1. 20.

321. (huc est, oleum) II. 7. 117. Democrit. et Plato. Cu. de
Div. 1. 37. nemo sine fœne pœta. Phœdr. p. An. P.
297.

Satira IV.

Cu. XV. 18. 19.

1. (in fine) At Cu. de eo ut ne per seipsum loquatur.

12. longa quibus ali. Man. Argentillius ovarius. 2. (ante) Aris Maimonid.

21. aliis male creditur aneps cibus. Plin. voluptarium
venenum. Sen.

29. Co. Athen. 1. 25.

59. innatant non bene concoquuntur.

miriague Alch. Tiph. 1. 214. quæ sub Verdellan

Arifgenit

83. lapides Estrig. von. Morpik

Sat. V.

8. vilius alga procreta vilius alga. Virg. El. VII. 42.

41. climidia loca his Sat. 1. 10. 26. II. 6. 25.
Ep. II. 1. 177.

41. cf. id. 10. 1. sanguine diluere, lallus, cavaterra
lucet.

63. juvenis Parthis horrendus ali. Ell. Pomp.

Omnia noctesunt lenibis caliginis ali.

Dalmat. Cam. Illyr. Similiter Ambrosius Rom. VI.
293. - 307.

Spiritus Eurocum viridis cum purpurat undas.

et Gall. 18. 11.

69. plorant Sat. 1. 10. 91.

108. Sim. it. 1. 4. 19.

Satira VI.

Hagedorn. Vo. 1. p. 84.

Ep. 1. 15. 16.

14. Pinguis pennis de gineb Gndricha layb Ar. W. Tund. H.
Im Nitz ino nist foug d allat fuisbne
anadus! Hag.

17. mucaque pediculi verba togæ Pers. 5. 14.
25. bruma nivalem inferiore diem zyrokalit
forsan locus Poëta

30. Tralis meibus in percationibus.

35. adverses l. 9. 38.

41. ex quo elv. l. 6. 62.

42. Lullea rheda comitem idineis sumere l. 10. ad Q.

75. lū de fin. 5. 22.

~~67. debetis.~~

78. Hagedorn. gel. l. p. 25. eq.

63. Similitudo de ardore juv. —

in sangu. mutatur —

ex sangu. ita —

unum ortum cum hon. ex putred —

inflandi vis.

67. Laribus l. 6. 118

69. ad. 11. 7.

lū de ven.

Sat. VIII.

21. (Descriptio mense Convivalis)

Sumus ego, et prope me Vivens Thuring, et infra,

Si memini, Varius, cum Servilio Balatone

Vibidius, quos moenes adduxerat umbas,

Momentanus erat super ipsum, Corvus infra.

Ep. 1. lib. 1.

Ep. 1. In rem dedicatio librorum qui Giretolas
continent.

1. Camena PD. 1. 12. 39. in igni referam la
4. 9. 8. Herichori graves Camena.

2. runde Quirl. Türl. 2. runde.

3. ludo, ludi Circenses, Senici Gladiatorii.

- S. agro Londen 27.

6. Ne populum et Viburnia 19. 47.

7. purgatam Cont. 2. 33.

16. Rumex agilis fio ph. Poica.

18. Nuss in Auckipick. Auf nicht nur gel Anth.

- Ingolifat* riuu. *Obolus* liguu. *foris* Arist. p. 10
reue tunica, *arma*, *uas*, *metum*, *animos*, *feroces*, etc.

10. Non vera animi contentia. Caucas, cur nollet
ad bella ingenia numerat vid. Ep. 2.

20. ut rex etc. quibus omni est pars nulla.
Canadon caste.

21. longa videtur opus reberibus int. praestare.

2. Elementis ABC, der Pflanzzeit.

2. (publice autem alibantur) NB Contrast
 einfacher Dankungsbrief Herzogin der Au-
 ena. / Inwiefern, welche Beweise Herzogin zum Leben
 und die Glück der Grafinnen zum
 Glück zu erwirken gesehen.

- (Rudwig ~~Wagner~~) Rudem auxpiti' Civ. Phil.
 11. 29. memit rudem martial. 3. 26. dabit
 sibi ipse rudem furem 7. 181.

- S. Jude Knecht/lein Jett'ig von Schütz-
hausen. Ob die Läufer der Hercules ist
nimm reiß. das reißt der Venus von Gm.

- gal Anth.
B. non vitam — sed dimissionem, et bonus
eras, cur illud? et malus, cur populo plauit?

- # 7. cf. *Platanus crithon.*

12. Allucio ad fabulam de formica,

16. Also principi der Abtheilungen:
 fuß den eigenen und volkswürdigen.
 unangenehm der Dinge: nur will und nur
 und das sind nur voll.

- Ordnung so. Alles hängt von diesem Prinzip.
ob, das Prinzip kann alles gewinnen,
und verloren, daher es ist immer.

19. cum Dat. K sub subottum.
(Subian gaudet etc.) equi curru. viz. L. V. 29.

28. Lynceus unus ex Argemontis. Ovid. Hyg. Aulis
lynx Sat. 1. v. 90. (lynx dingo) Alii lynx
recentior apud Illut. et Chab. in promont. Lyl-
beo Sicilia raves conspiciebat, quae e portu Cartha-
ginensi exercebant. Ohe!

- Ich werde dich nicht verlassen, bis du es nicht willst. Ich werde dich nicht verlassen, bis du es nicht willst.

悅

14. reges evaktes.

19. Domitor Ἰσους ἰσον παλαιστίνου πρεσβ.
— providus πολυτροπος.

27. Nos numerus est. Plur. unumquodque sibi
sibi vult. Plur. sunt autem diei Caritate Classi
in Thom. Martini, sine nomine vulgaris - nunc
sunt sine nomine sibi sibi vult. Nullo numero
esse sibi vult sibi vult. Apollis sibi vult
sibi vult Martini, sibi Martini sibi
sibi diei sibi vult sibi vult sibi vult
Nunc sibi vult sibi vult.

31. rewatan Scal. male.

34. Lambin. Wie vorauf zum Arch. hies. Jan
müß. mater.

68. melioribus vms of h. l. 48.

Scripta forean vere anni 735. a. u. c.

ad Julium Florum ignotum virum — e cohorte
Fiberii.

perquisit de comitibus Comitēs, amici, cohors
amicorum, contubernales, comensales.

3. Abunde Hebr. Thraie fl. in Aegeum effl.
Gelidus Val. Flav. Arg. II. 515.

2. privignus Fiber. tum bonam spem exorta-
bat. 21. — 22. annos natus. Anno demum 757
adoptatus. It.

4. fratres vicinas Thraie Od. 3. 25. 11. Ovid. Fast.
V. 257.

— turres urbes et praefectos.

5. morantur? Minckwitz jenny Fibur d'ing
Maced. und Legat.

7. res gestas Phlegrosgymnisch Jorku Horatz Aug Actium. 726. a. u. c. Von der Phlegro-
nung solchem Aufklärung angeschlossen, und de-
bonne maniere abgelehnt? — nung Plin. 34. 7. — nichts in Plin.
Dinse 30 Ellen hoch. Phleg. Jorku Leull nio
Apollonia nung Rom ins Capitol gebracht.

10. Thebanus Pindari.

26. (Arthridius) Podag. li. ad div. 9. 23.

15. Cleus albinus. ep. 8.

24. respondere resp. de iure Bunt. 30.

iur. facultas respondendi iuris legg. 2. 12. 1. 4.

Mur. 13. de harusp.

31. male. de Vulnere om.

30. curo subint. kante

2

2. Ep. IV.

Od. 1. 33.

15. me pinguem non diverse locatus Cu. Div.
IX. 20.

13. Cum secundo res sunt maxime, tum maxime
meditari veniunt oportet, quo pacto adversum per-
tunam perant. cf. Cu. Tuer. 3. 14.

Quinguid pater ipem eveniat, omne u degutare
esse in luro Ibid. Ter. 16.

16. (Pocum) Meibom. pte crisp. parum.

